

SCHAAKVERENIGING

Erasmus
Erasmus

Opgericht 5 september 2005

- K** - Van uw voorzitter
O - Jaarprogramma 2010-2011
R - Reglement interne competitie
T - Death wish nr, 237
E - Het langste pionneneindspel
- I** - Uit de oude doos
N - Meesterlijk schaak
H - Gevechten van man tegen man
O - Een Olympisch koffiehuis
U - Herinneringen aan 't Springend Peert
D - Vele wedstrijdverslagen
- Eerste Erasmus Rapid toernooi

Lof der zotheid 1
Oktober 2010
6^e jaargang

SCHAAKVERENIGING ERASMUS

Opgericht 5 september 2005

Speelzaal:
Laurens Arcadia
Apollostraat 163
3054 TB Rotterdam

Bereikbaar met openbaar vervoer:
RET tramlijn 4 (Argonautenweg)

Schaken voor senioren en oudere jeugd vanaf ongeveer 16 jaar:

- maandagavond
- 20.00-24.00 uur
- interne competitie
- externe competitie 7 wedstrijden per seizoen tegen andere verenigingen
- contributie €90,-
- contributie dubbelden €45,-

Jeugdafdeling vanaf ongeveer 6 jaar:

- maandagavond
- schaaless: 19.00 – 19.45 uur
- jeugdcompetitie: idem
- begeleiding naar erkende schaakdiploma's
- Erasmus voorjaarstoernooi
- Deelname aan RSB jeugdtoernooien
- Oudere jeugd kan meedoen aan interne/externe competitie senioren

Ereleden:

Jan van Dijk
Arie de Jong
Henk J. de Kleijnen
Jan van Rijn

Lid van verdienste RSB:

Jan van Rijn

BESTUUR

Voorzitter:

Ron Ansem

Telefoon: 010 4217510

e-mail: voorzitter@sv-erasmus.nl

Secretaris:

Leo Verhoeven

Telefoon; 010 4613917

e-mail: secretaris@sv-erasmus.nl

Penningmeester:

Jan Melis

Telefoon: 010 4653714

Rekening: 1138.34.098 t.n.v. sv-erasmus

e-mail: penningmeester@sv-erasmus.nl

Competitie leider intern:

Cor van As

Telefoon 010 5910352 en 06 51437174

e-mail: competitieleider@sv-erasmus.nl

Wedstrijd leider extern:

Paul Wilhelm

Telefoon: 0181 849702

e-mail: wedstrijdleider@sv-erasmus.nl

Jeugd leider:

Jaap van Meerkerk

Telefoon: 010 4213746

e-mail: jeugdleider@sv-erasmus.nl

Algemeen bestuurslid:

Arie de Jong

Telefoon: 010 4823969

PR functionaris:

Functie vacant

Redactie clubblad:

e-mail: redactie@sv-erasmus.nl

Functie vacant

Website:

www.sv-erasmus.nl

e-mail: webmaster@sv-erasmus.nl

JAARPROGRAMMA 2010-2011

September

6 Interne voorronde 1
 13 Interne voorronde 2
 20 Interne voorronde 3
4 - WSV 2
 27 Interne voorronde 4
3 – 't Springende Peert 1

Oktober

4 Interne voorronde 5
2 – De IJssel 1
 7 do **De Pionier – 5 (viertal)**
 11 Interne voorronde 6
4 – Moerkapelle 2
 12 di **Shah Mata 1 – 1**
 16 za Open rapidtoernooi Erasmus
 18 Interne voorronde 7
 25 Interne voorronde 8
Barendrecht 1 - 3

November

1 Interne voorronde 9
5 (viertal) – De Willige Dame
 2 di **Dordrecht 2 – 2**
 8 Interne voorronde 10
1 - De Willige Dame 1
 12 vr **3 Torens 2 - 4**
 15 Interne voorronde 11
3 – Zwijndrecht 1
 22 Interne voorronde 12
2- Papendrecht/Albl. 1
 26 vrij **Zwijndrecht B – 5 (viertal)**
 29 Interne voorronde 13
4 – Nieuwerkerk 2

December

2 do **Sliedrecht 2 - 1**
 6 Interne voorronde 14
 13 Interne voorronde 15
 20 Kersttoernooi
 27 **Geen clubavond**

Januari

3 Interne voorronde 16
3 – RSR Ivoren Toren 5
 10 Interne voorronde 17
5 (viertal) – Messemaker 1847

17
 24
 31
Krimpen/IJssel 3 - 2
 Interne voorronde 18 (slot)
 Finale A, B, C ronde 1
 Finale A,B, C ronde 2
1- CHESS1

Februari

1 di Hendrik Ido Amb 1 - 4
7 Final A, B, C ronde 3
 10 do **WSV 3 - 3**
 14 Finale A, B, C ronde 4
2 – WSV 1
 16 wo **Oostflakkee – 5 (viertal)**
 21 Snelschaakkampioenschap
 28 Finale A, B, C ronde 5
4 – RSR Ivoren Toren 4

Maart

4 vr **Spijkenisse 2 - 1**
 7 Finale A, B, C ronde 6
3 – Groenord 1
 12 za Jeugdtoernooi Erasmus
 in Melanchthonschool
 14 Finale A, B, C ronde 7
Messemaker 3 - 2
 21 Finale A, B, C ronde 8
1 – Rokado 1
De IJssel 2 – 4
 28 Finale A, B, C ronde 9
De Willige Dame 2 – 3

April

4 Finale A, B, C slotronde
2 – Nieuwerkerk 1
5 (viertal) – 3 Torens
 WTT 1
 11 **1 - SO Rotterdam 3 (gez.)**
 13 wo WTT 2
 18 WTT 2
 25 2e Paasdag (geen club)

Mei

2 WTT 3
 9 WTT 4
 16 WTT 5
 23 WTT 6
 30 WTT 7 (slot)

Juni

6 Rapid 1
 13 2 e Pinksterdag (geen club)
 20 Rapid 2
 27 Rapid 3 (slot seizoen)

REGLEMENT INTERNE COMPETITIE 2010-2011

Waar niet anders is bepaald, wordt de interne competitie gespeeld volgens de FIDE regels. Het speeltempo is 105 minuten per persoon voor de gehele partij.

De voorronde wordt ingedeeld volgens Zwitsers systeem. Daarbij worden de eerste twee ronden ingedeeld op rating; daarna op weerstand.

Iedereen wordt ingedeeld tenzij tijdig is afgezegd. Afzeggen dient te gebeuren bij de wedstrijdleader tot uiterlijk 18.00 uur op de speeldag per e-mail (mail2corvanas@hetnet.nl) of tot 19.45 uur per telefoon (06 51437174). Bij niet verschijnen wordt een reglementaire 0 toegekend.

De voorronde wordt verspeeld over 18 partijen. De einduitslag wordt bepaald aan de hand van de resultaten van de gespeelde partijen inclusief de bondswedstrijden, waaronder voor de beker. Daarbij wordt een verliespartij voor de bond gewaardeerd met een remise.

Er dienen tenminste 13 resultaten uit gespeelde wedstrijden te worden behaald. Bij een tekort wordt voor de ontbrekende partijen een 0 toegekend vanaf het moment dat het tekort ontstaat.

Na de voorronde, eindigend op 17 januari 2011, spelen de bovenste 7 spelers door in de A competitie. De nummers 8 t/m 14 spelen door in een B competitie.

De wedstrijdleader voegt aan beide competities op basis van een wild card een speler toe.

Indien hij besluit een speler die recht heeft uit te komen in de B competitie toe te voegen aan de A competitie, verkrijgt de speler die als 15^e is geëindigd, automatisch het recht in de B competitie uit te komen.

De A en B competities bestaan uit een halve competitie volgens Berger tabellen. De indeling in de Bergertabel vindt plaats op basis van de eindrangschikking van de voorronde. De speler die speelt op basis van een wild card heeft de 8^e respectievelijk 16^e plaats in de tabel.

De einduitslag is op basis van het behaalde aantal wedstrijdpunten. Bij gelijke stand telt het onderling resultaat. Indien ook dat gelijk is, is het resultaat van met zwart gespeelde partijen bepalend. Is ook dat gelijk, dan de plaats in de eindrangschikking van de voorronde.

De winnaar van de A competitie is tevens clubkampioen.

Plaatsing bij de eerste 4 van de A-competitie geeft recht op een plaats in het eerste vertegenwoordigende team in de externe competitie van het seizoen daarop. Voor de eerste 4 van de B-competitie geldt hetzelfde voor het 2^e vertegenwoordigende team.

De C competitie wordt verspeeld volgens Zwitsers op weerstand waarbij de eerste 2 ronden worden ingedeeld op rating. Er dienen tenminste 7 ronden te worden gespeeld.

De eindstand wordt bepaald op basis van de resultaten van de gespeelde partijen inclusief bondswedstrijden. Hierbij wordt een verliespartij voor een bondswedstrijd gewaardeerd met een remise voor de interne competitie.

Een speler die dat wenst kan zijn speeltijd beperken tot 75 minuten voor de gehele partij. De tegenstander kan niet worden verplicht eveneens met minder bedenktijd te spelen.

Indien een tegenstander dat niet wil, bestaat geen recht op herindeling.

De resultaten van zowel de voorronde als de A,B en C competitie worden voor ratingverwerking opgegeven aan de KNSB.

VAN DE VOORZITTER

Ron Ansem

Beste schaakvrienden,

Het nieuwe seizoen is al weer een week of 8 oud. Daarmee is het nieuwe er al weer af. En er was veel nieuws om aan te wennen.

Allereerst uiteraard onze nieuwe speelzaal.

Foto Ab Scheel

We kunnen wel stellen dat we met de nieuwe speelzaal bij Arcadia er duidelijk op vooruit zijn gegaan. Tot heden geen wanklank gehoord. Zelfs niet van degene die de bardienst moet draaien. We zullen daarvoor allemaal een keer aan de beurt komen. Tot heden heeft de wedstrijdleader het steeds zo weten te regelen dat eerst diegenen aan de beurt komen die een grote kans wordt toegedicht straks in de A of B finale terecht te komen omdat het dan niet gemakkelijk is een avond voor een bardienst te moeten missen. De penningmeester heeft inmiddels berekend dat het aantal consumpties in lijn ligt met

wat verwacht – lees begroot – werd zodat het ook financieel wel snor te zitten. Dat zal nog beter worden als een ieder binnenkort en dus ruim op tijd zijn contributie heeft overgemaakt.

Een tweede nieuwtjes was het speeltempo. In al haar wijsheid heeft de RSB gemeend de eerste tijdcontrole af te moeten schaffen. 1 uur en 3 kwartier dus voor een gehele partij. De wedstrijdleader heeft het daarmee een stuk gemakkelijker gekregen maar menig speler heeft een heel nieuwe planning voor zijn aantal zetten moeten maken om niet onverwacht in tijdnood te komen.

Op 16 oktober is het eerste Rapid toernooi verspeeld mede ter gelegenheid van ons nieuwe onderkomen. 44 spelers onder wie een groot aantal externen wisten onze zaal te vinden om er een leuke eerste editie van ons toernooi te spelen. Mark Timmermans kon aan het eind van de dag worden gekroond tot de eerste Open Rapid kampioen van SV Erasmus.

Graag wijs ik nog op het nieuwe wedstrijdreglement voor de interne competitie dat elders in het blad en tevens op de site valt te lezen. De belangrijkste wijzigingen t.o.v. voorgaande jaren is dat de externe partijen meetellen. Tevens is besloten de eindstand op te maken op basis van het aantal gespeelde partijen. In die stand zal het aantal bye's dus worden afgetrokken van het totale puntenaantal.. Ze worden gedurende de competitie wel meegeteld om te voorkomen dat een speler anders door een aantal weken afwezigheid ongedeeld wordt in een puntengroep waar hij qua speelsterkte niet thuis hoort.

Rest mij nog jullie er op te attenderen dat Pim Kleinjan inmiddels geheel thuis is in alle “ins en outs” van onze website en het swiss programma. Daardoor is hij in staat om Jan Hoek van Dijke bij te staan bij het onderhouden van de website. Een ieder die

daar graag iets op wil laten vermelden kan daarvoor dus nu ook bij Pim terecht.

HET 14^e WATERTORENTOERNOOI

Arie de Jong

Het op 18 april begonnen en op 7 juni besloten veertiende Watertorentoernooi kende een enerverend verloop, dat eerst in de laatste seconden de beslissing opleverde voor de prijzenverdeling. Het toernooi met als ondertitel Jan van der Kooy Memorial kende in de slotstand 53 deelnemers, waaronder een aantal deelnemers van buiten de vereniging, dat als vaste bezoeker mag worden betiteld. Ook nu wisten enkelen daarvan de strijd om de bovenste plaatsen lang vol te houden.

Een in herinnering blijvend moment is zeker de strijd in de laatste ronde tussen Rick Ensering en Frank van Zutphen. In "the dying seconds" overzag Frank, dat hij in 1 zet mat kon geven!. In plaats daarvan bood hij remise, wat door Rick gretig werd geaccepteerd. Het had wel verstrekkende gevolgen voor de totaaluitslag!

Jos van der Kaap werd winnaar!

Bij winst zou Van Zutphen samen met Pietrow op de 2^e plaats zijn geëindigd en zouden de prijzen uitsluitend in handen van leden van Erasmus zijn gekomen! Nu was Rick Ensering de gelukkige.

De eerste acht:

1. Jos van der Kaap	6
2. Andrzej Pietrow	5½
3. Rick Ensering	5½
4. Nathanaël Spaan	5
5. Frank van Zutphen	5
6. Paul van der Kooy	5
7. Jan Seeleman	5
8. Melvin Holwijn	5

De overigen moesten het met minder punten doen.

De 3 ratingprijzen vielen in handen van:

Martin Rensen	< 1900
Rinus van der Linde	< 1750
Harry Nefkens	< 1550

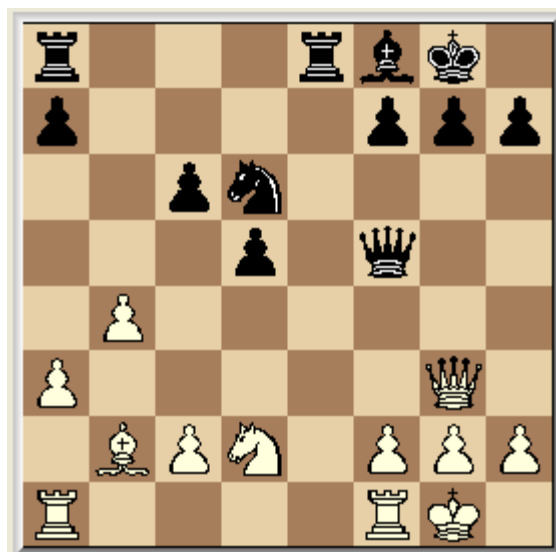
DEATH WISH NR 237

Leo de Jager

De Play Off van het kampioenschap van Erasmus is zo juist afgelopen en daar ben je met een score van 6 uit 7 gewoon tweede achter Jos van der Kaap. Je kunt ten slotte niet alles hebben. Als goedmakertje levert het wel 47 elo puntjes op en dat is samen met de 1958 die ik al heb net genoeg om een leuk sprongetje te maken. Nu nog een beetje behoorlijk scoren in het Watertorentoernooi en het seizoen kan niet meer stuk. De eerste ronde is lekker warm draaien met Zwart tegen een clubgenoot met een rating van 1443.

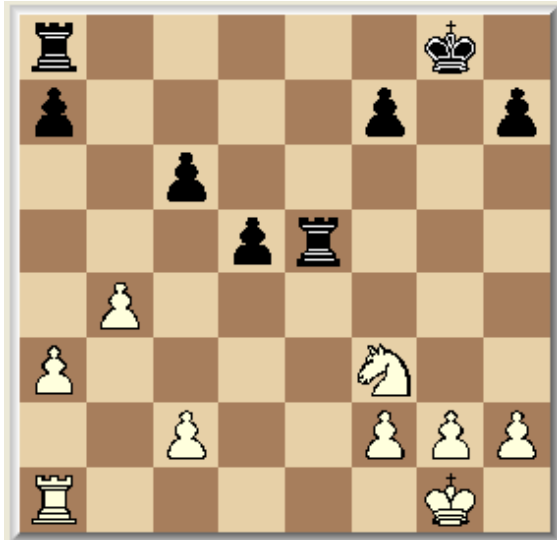
Peter Hurkmans – Leo de Jager

1. e4, e6 2. Pf3, d5 3. exd5, exd5 4. d4. c5
Moet kunnen.
5. Lb5+, Pc6 6. De2+, Le7 7. Pe5
Een nieuwtje.
&..., Ld7 8. Pxd7, Dxd7 9. dxc5, Pf6 10.
Lxc6, bxc6 11. b4, 0-0 12. Lb2, Tfe8 13.
0-0, Lxc5 14. Df3, Le7 15. a3, Pe4 16.
Dd3, Pd6 17. Dg3, Lf8 18. Pd2, Df5

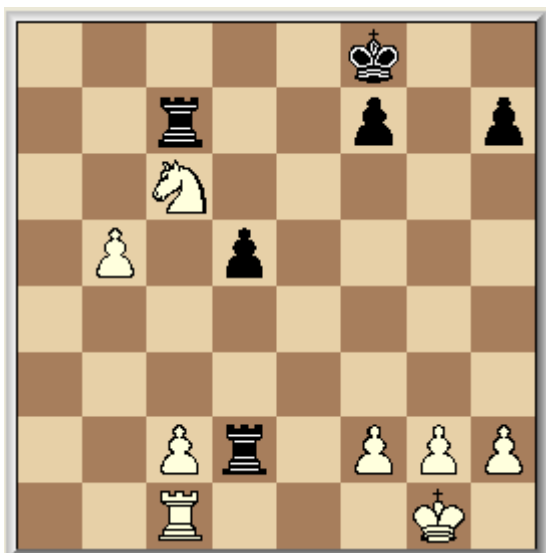
Wit heeft er nu even genoeg van en besluit het ratingverschil tot uitdrukking te brengen:

19. Lxg7, Lxg7 20. Dxd6, Lxa1 21. Txa1, De5 22. Dxe5, Txe5 23. Pf3

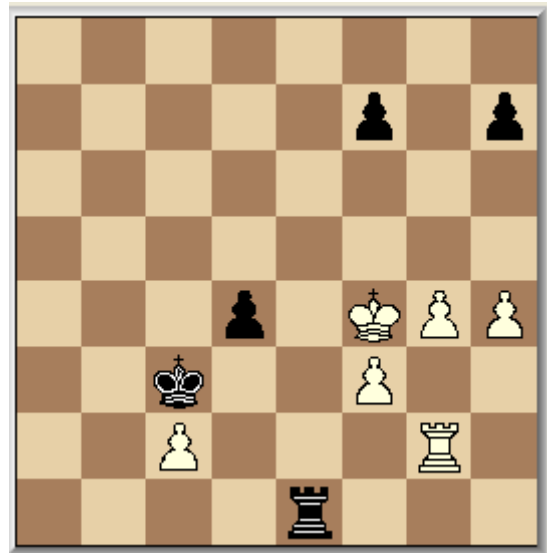
Op zich helemaal geen diagram waard, maar wel het moment dat Zwart besluit het laatste restje concentratie kwijt te raken. Het is natuurlijk helemaal over en uit maar je moet wel wakker blijven.

23..., Te2?! 24. Pd4, Td2 25. Pxc6, Kf8 26. Tc1, Tc8 27. b5, a6 28. a4, axb5 29. axb5, Tc7

Na een staaltje knoeiwerk van hogere orde is het nog steeds, of eigenlijk weer, uit. "That's another nice mess you got me in", kreunde de toren.

30. Kf1, Txc6 31. bxc6, Ke7 32. Ke1, Td4 33. Td1, Te4+ 34. Kf1, Kd6 35. c7, Tc4 36. Td2, Txc7 37. Ke2, Tc4 38. f3, Kc5 39. g4, Tc3 40. h4, d4 41. Kf2, Kc4 42. Kg3, Te3 43. Kf4, Kc3 44. Tg2, Te1 45. Kf5, Tc1 46. Ke4, Te1+ 47. Kf4

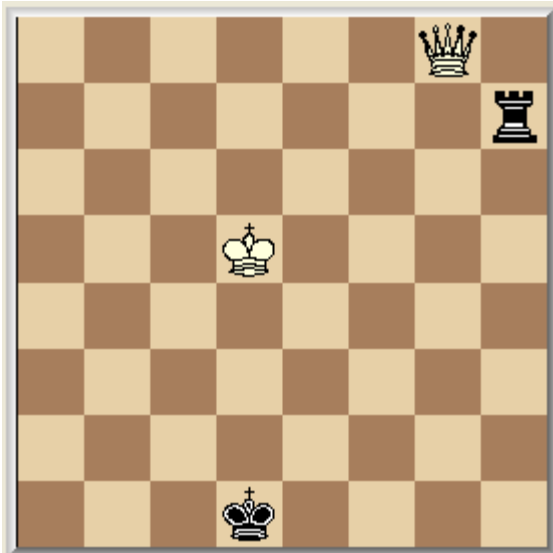

Na nog meer geknoei is de partij weer ruim binnen de remise marge gekomen en als Zwart nog wat wil proberen is het natuurlijk Ta1 of Tb1. De aandachtige lezers van Rowson (overigens een aanrader maar dan moet jet wel *goed* lezen) kennen dan de redenering in de trant van: ik ben 500 punten sterker en Tb1 is remise, dus dan wint:

47..., Th1 48. h5, h6 49. Tf3, Te1 50. Kf5, Te6 51. f4, Te1 52. g5, hxg5 53. fxc5, Tc1 54. Ke4, Te1+ 55. Kd5, Tg1 56. Tf5, Tg4 57. h6, Kxc2 58. h7, Th4 59. Txf7, d3 60. g6, d2 61. Tf2, Kc1 62. Tf1+, d1D+ 63. Txd1+, Kxd1 64. g7

Sadisme?

64..., Txb7 65. g8D

De dans gaat beginnen.

65... Th2 66. Dg4+

(Redactie: 66. Dg1+ lijkt eenvoudiger...)

66... Te2 67. Kd4, Kd2 68. Df4+, Kc2

69. Dc7+, Kd2 70. Dc3+, Kd1 71. Da1+,

Kd2 72. Db2+, Ke1 73. Dc1+, Kf2 74.

Kd3, Te1 75. Dd2+, Kf1 76. Df4+, Kg2

77. Kd2, Tf1 78. Dg4+, Kf2 79. Dh4+,

Kf3 80. Dh3+, Kf2 81. Dh2+, Kf3 82.

Dh5+

Sadisme dus...(82. De2+...)

82... Kg3 83. De5+, Kg4 84. Ke2, Tf4

85. Dg7+, Kf5 86. Ke3, Te4+ 87. Kd3,

Te6 88. Df7+, Ke5 89. Dh5+, Kf6 90.

Kd4, Td6+ 91. Kc5, Te6 92. Dh4+, Kf5

93. Dh3+, Kf6 94. Df3+, Ke5 95. Dg4,

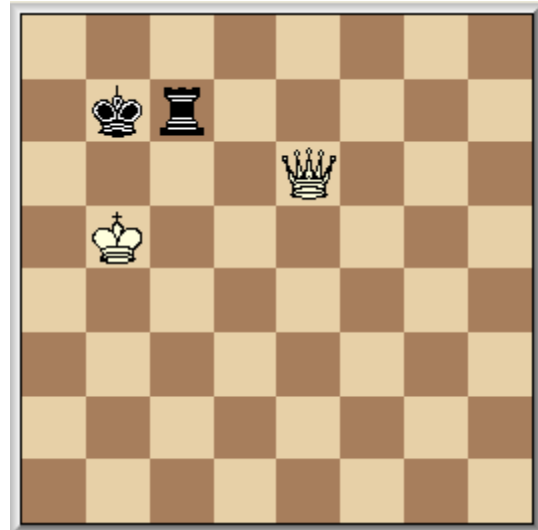
Kf6 96. Kd5, Te5+ 97. Kd4, Tg5 98.

Df4+, Tf5 99. Dh6+, Ke7 100. Ke4, Tf6

101. Dg7+, Tf7 102. Dg5+, Kd7 103.

Kd5, Te7 104. Df5+, Kc7 105. Kc5, Td7

106. De5+, Kb7 107. Kb5, Tc7 108. De6

108... Ka7???

Met 108..., Kb8 doet de 50 zetten regel zijn werk, maar uit minachting voor mijn tegenstander besluit ik met pat te laten zetten.

109. Db6+, Ka8

En toen Wit's hand de koning bijna beet had bedacht hij zich en vond na een kleine eeuwigheid het verdiende:

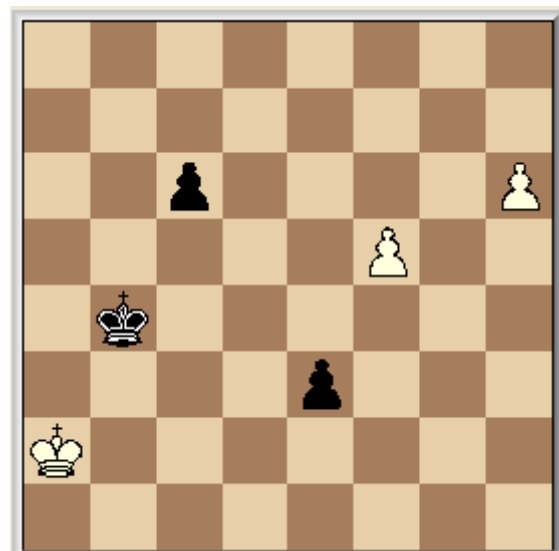
110. Ka6, Td7 111. Dc6+ 1-0

HETLANGSTE PIONNENEINDSPEL

Harry Nefkens

nodigt u uit voor een tijdspassing op een lange donkere winterdag.

1.f6 e2 2.f7 e1=Q 3.f8=Q+ Kc4 4.Qf4+ Kc5 5.Kb2 Qe2+ 6.Kc3 Qe1+ 7.Qd2 Qg1 8.Qc2 Qd4+ 9.Kb3+ Kd6 10.h7 Qb6+ 11.Ka2 Qa5+ 12.Kb2 Qe5+ 13.Kc1 Kc7 14.Qd3 Qe1+ 15.Kc2 Qf2+ 16.Kd1 Qg1+ 17.Ke2 Qg2+ 18.Ke3 Qg5+ 19.Kf2 Qf6+ 20.Kg2 Qb2+ 21.Kh3 Qf6 22.Qe4 Kb6 23.Kg4 Qg7+ 24.Kf3 Kb7 25.Kf4 Kb6 26.Qf5 Qd4+ 27.Kg5 Qd8+ 28.Kh5 Qd1+ 29.Kg6 Qd6+ 30.Kf7 Qc7+ 31.Ke8 Qb8+ 32.Ke7 Qc7+ 33.Qd7 Qe5+ 34.Kf7 Qh5+ 35.Kf8 Qe5 36.Qd8+ Kb5 37.Qh4 Qf5+ 38.Ke8 Qg6+ 39.Ke7 Qg7+ 40.Kd6 Qg6+ 41.Ke5 Qe8+ 42.Kd4 Qd7+ 43.Kc3 Qg7+ 44.Kc2 Qg2+ 45.Kc1 Qf1+ 46.Kd2 Qg2+ 47.Ke3 Qg1+ 48.Qf2 Qa1 49.Qc2 Kb6 50.Qb3+ Ka5 51.Qd3 Qe5+ 52.Qe4 Qf6 53.Kd3 Qa1 54.Qf5+ Kb6 55.Qf2+ Kb7 56.Qf7+ Kb6 57.Kc2 Qe5 58.Qf2+ c5 59.Kb1 Kc6 60.Qh4 Qf5+ 61.Kb2 Qe5+ 62.Kb3 Qd5+ 63.Qc4 Qf3+ 64.Kb2 Qg2+ 65.Qc2 Qg7+ 66.Ka2 Qf7+ 67.Ka3 Qg7 68.Qa4+ Kb6 69.Qe4 Qa7+ 70.Kb2 Qg7+ 71.Kb1 Qg1+ 72.Ka2 Qf2+ 73.Ka3 Qg3+ 74.Ka4 Qg7 75.Qb1+ Ka7 76.Qf5 Kb6 77.Kb3 Qg3+ 78.Kc4 Qh4+ 79.Kd5 Qd4+ 80.Ke6 Kb5 81.Qf3 Kb4 82.Qb7+ Kc4 83.Qd7 Qg4+ 84.Kd6 Qf4+ 85.Kc6 Qf3+ 86.Kb6 Qf6+ 87.Kb7 Qf3+ 88.Ka7 Qa3+ 89.Kb6 Qb2+ 90.Kc6 Qf6+ 91.Qd6 Qh8 92.Qxc5+ Kb3 93.Qe7 Qc8+ 94.Kb6 Qh8 95.Kc7 Qc3+ 96.Kb7 Qf3+ 97.Kb6 Qf2+ 98.Ka6 Qf1+ 99.Ka7 Qa1+ 100.Kb7 Qb2 101.Qe4 Qg7+ 102.Kc6 Qh8 103.Kc7 Qg7+ 104.Kd6 Qf8+ 105.Kd7 Qh8 106.Qb7+ Ka4 107.Ke6 Qe8+ 108.Kf6 Qf8+ 109.Qf7 Qh6+ 110.Qg6 Qh4+ 111.Ke5 Qe7+ 112.Kf4 Qc7+ 113.Kf3 Qc3+ 114.Kg2 Qb2+ 115.Kh3 Qc3+ 116.Qg3 Qh8 117.Qg4+ Ka5 118.Qg8 Qc3+.119.Kg4 Qd4+ 120.Kh5 Qd1+ 121.Qg4 Qh1+ 122.Kg6 Qc6+ 123.Kg5 Qc1+ 124.Qf4 Qg1+ 125.Kh5 Qa1 126.Qc7+ Kb4 127.Qb8+ Kc4 128.h8=Q Qh1+129.Kg4,Qd1+ 130.Kg5 Qd5+ 131.Qbe5 Qg2+ 132.Kf5 Qf2+ 133.Qf4+ Qxf4+134.Kxf4,Kd3135.Qh1,Kc2 136.Qc6+ Kb1 137.Ke4 Kb2 138.Kd3 Kb3 139.Qb5+,Ka2140.Kc3 , Ka1141.Qb2# 1-0

Gevonden nevenvarianten gelieve u in te zenden aan nieuwsgierige Harry!

EEN GEMISTE KANS

In het Watertorentoernooi worden wel eens forse dreunen uitgedeeld, maar soms ook wordt de kans daarop gemist. Een aardig voorbeeld was in ronde 6 dit mogelijke gebeuren:

A tegen R

1. d4, Pf6 2. c4, e6 3. Pf3, g6 4. Pc3, Lg7 5. e4, 0-0 6. e5, Pe8 7. h4, f6 8. h5, g5 9. h6, Lh8 10. Ld3, d6

In deze toch wel merkwaardige stelling zette Wit hier voort met 11. Dc2, maar wat dacht u van deze:

11. Lxh7

Wit heeft er wel naar gekeken, maar niet verder dan langs de bekende neus.

11...., Kxh7 12. Dd3, f5 13. Pxc5, Kg8 14. Dg3, Dd7 15. h7, Kg7 16. Pxe6, Kf7 17. Pxf8, Kxf8 18. Dg8, Ke7 19. Lg5, Pf6 20. exf6, Lxf6 21. Pd5 (1-0).

Dit zijn van die droomscenario's, waarna je na het verwezenlijken ervan bijna juichend naar huis zou gaan...

Overigens, na 11. Dc2, wat werkelijk in de partij werd toegepast, verkreeg Wit ook een formidabele aanval, maar die sloeg net niet door. De uitslag bleef echter wel hetzelfde (1-0).

UIT DE OUDE DOOS

Sommige artikelen zijn van alle tijden, slechts namen kunnen worden verwisseld en zie je het heden gewoon toch voor je. Vervang bijvoorbeeld Lasker en Tarrasch door Karpov en Kasparov of Anand en Topalov en wat volgt is niet meer uit het clubblad van NRSV in 1930... maar is weer van alle dag.

Van schakers en schaken

Uit het clubblad van NRSV van 1930

en opnieuw geplaatst in

“Schaakpraet van en over

N.R.S.G. Wilhelm Steinitz”,

April 1986,

samengesteld door

A.J. Dingenouts

Mijn eerbied voor de kunst is groot, maar van de kunstenaar moet ik niet veel hebben.

Nu heeft *Lasker* gezegd dat schaken kunst is en geen spel. De conclusie ligt voor de hand.

Schaken vind ik iets prachtigs, maar lachwekkend en ergerniswekkend zijn sommige schakers.

Zet een man van adeldom en zielengrootheid, van indrukwekkend breed karakter, zet 'n kerel die toonbeeld is van het beminlijke gebaar achter 'n schaakbord en je ziet een belachelijk kleinzielig kereltje, 'n product vol zelfadoratie en vol van zucht tot kleineren ten opzichte van de ander. Je ziet een zielengedrocht, een mispuntje en een monster vol van gift en venijn.

Je moet niet nemen het geval van 'n amice die 'n partijtje bij je komt maken, je beste

sigaren oprookt, het laatste scheutje whisky uit je fles haalt en onder aan de trap de meid nog 's staat te zoenen.

Die blijft wèl met je opschieten!

Neen, je moet mijn stelling toepassen op de leden van het schaakgenootschap “Aspirine”, wanneer ze in een toernooi gewikkeld zijn. Nooit zo'n toernooi bijgewoond?

Nou, doe het dan, want 't is hoogst vermakelijk. Eerst krijg je de feestrede van de voorzitter. Waarin alles hier op neerkomt, dat de leden het altijd zo goed met elkaar hebben kunnen vinden en er dan ook steeds de prettigste verstandhouding heerste, wat toegeschreven wordt aan “het feit”, dat de kunst veredelt.

Dan gaan ze beginnen. De schaakklokjes worden opgewonden en in werking gesteld en geen paar minuten later zie je er twee tegenover elkaar zitten, de een met een gezicht of 't volle maan is en de ander met een ballon zo rood als een kroot, tot barstens toe geladen met vijandigheid.

Aan het tweede tafeltje werkt de kunst zo veredelend op meneer *Kikker*, dat ie meneer *Kwak* van louter waardering z'n rug toedraait en hij de kelner verzoekt hem te waarschuwen wanner het zijn beurt is om te zetten.

Aan tafeltje 3 heeft meneer *de Kat* geen beter middel weten te vinden om z'n geringschatting voor zijn tegenstander *Verhaar* uit te drukken, dan zich neer te zetten: jas aan, hoed op en paraplu tussen de knieën. Een in scène gezette bluf!

Want een opgestookte vriend komt luid vragen: “Zeg *de Kat*, ontdoe je je niet?”

Waarop *de Kat* de bescheidenheid eert door nog luider te antwoorden dat 't niet nodig is omdat ie die *Verhaar* toch dadelijk kraakt.

Van deze kracht en onhebbelijkheid en arrogantie is de verstandhouding aan alle tafeltjes, uitgezonderd één.

Daar zitten er twee die dikke vrienden zijn omdat ze beiden hevig het land hebben aan meneer *Niemantsverdriet*, die hen er elf jaar geleden heeft uit gespeeld. Nou wreken ze zich.

Volgens afspraak maakt de één een reuzenblunder en geeft z'n partij gewonnen. Nou is de ander strakjes lekker fris om *Niemantsverdriet* – die 'n zware partij onder handen heeft – op te knappen. Zeg niet dat schakers niet zo zijn. Ze zijn wel zo. En in elke klasse tot het Wereldkampioenschap toe.

Zijn die er niet altijd 'n stuk of wat die uitschreeuwen, dat zij eigenlijk Wereldkampioen zijn. Hij, die het metterdaad geworden is, is het natuurlijk allerminst. Degene, die van hem verloren heeft, *die* is het feitelijk.

Luister maar. Een partij schaak wordt nooit verloren! Als geen van beide spelers 'n fout beging, kwam de partij nooit uit. Er kwam geen winnaar en geen verliezer. Een fout, een zwakke zet, dus 'n fout, brengt de nederlaag.

En nu beweert hij die de fout beging, dat hij tot dat moment een sterker positie had dan de ander, ergo, dat hij eigenlijk winnaar is. Maar we zijn er nog niet.

Die fout moet ook nog in een reden verklaard worden. Want was er geen oorzaak, dan was ook de fout niet ontstaan. Die oorzaak nu is nooit en te nimmer een feil in de gedachtegang. Want in normale doen is die gedachtegang steeds en te immer verre superieur aan die van de "geachte" tegenstander. Die oorzaak komt dan ook van buiten af. De een z'n gedachten werden troebel door z'n eksterroog, de tweede had z'n haar laten knippen en had nou zo'n vreemd gevoel aan zich, nummer drie was uitgegleden over een (borrel-)schilletje en zat nou maar steeds te denken aan het ongeluk, dat hij had kunnen krijgen enz. enz.

Kortom zij waren steeds door oorzaken van buiten af uit conditie. Zeg niet, herhaal ik, dat het niet zo is. Want toen *Lasker* en *Tarrasch*, die elkaar jaar op jaar hevig uitdaagden, maar zeer zorgvuldig een ontmoeting vermeden, eindelijk de komedie dienden te staken en tegenover elkaar kwamen, toen

1^e heeft *Lasker* eigenlijk verloren niettegenstaande hij gewonnen heeft,

2^e stond de verliezende winnaar voor de fout oneindig veel sterker dan de winnende verliezer en

3^e verklaarde de verliezende geen fouten maar toch fouten makende winnaar (dat is *Tarrasch* die sinds hij verloren heeft nog altijd ongeslagen Wereldkampioen is gebleven niettemin *Lasker* de titel heeft) dat zijn gedachtegang leed door het feit, dat zeelucht in de buurt was (historisch!) en dat de wind onder het spelen uit het zuid-oosten woei.

En nu geldt voor de schakers: wat de groten doen, kunnen de kleinen niet laten.

Realiteit.... ik schei er uit..... je vindt het bij groten en kleinen, ook al zijn die groten en kleinen in het gewone dagelijkse leven prettige mensen van de beminlijke daad, al zijn het ferme bollen en kordate karakters.

Zodra het schaakbord er staat worden het slachtoffers van de enorme fictie, dat een goede partij schaak voor je pleit.

Dat 'n volslagen idioot 'n weergaloos beste schaker kan zijn is mogelijk nog niet bewezen. Maar de geschriften van *Dr. Tarrasch* zeggen me, dat dit bewijs zeker zal worden geleverd.

Schaken is iets prachtigs, zei ik hierboven. Maar de schakers zijn gevallen met de invoering van tijdsbepaling en klokje.

Ontleend aan een oude "Ware Jacob", waaruit veel ook nu nog waarde heeft.

MEESTERLIJK SCHAAK

Een serie nader belicht door Arie de Jong

Door de eeuwen heen zijn er schaakpartijen gespeeld, die zich in bepaalde aspecten sterk onderscheiden van andere en op grond daarvan in de schaakliteratuur worden aangeduid als meesterpartijen.

Nu is dat begrip natuurlijk arbitrair, maar toch zijn vele partijen als zodanig aanvaard

door grote groepen kenners en andere bewonderaars.

De tegenwoordige tijd heeft de huidige bekende schakers een enorme voorsprong gegeven op schakers uit vervlogen tijden en dat onderscheid is vooral toe te schrijven aan het met reuzenstappen voortschrijden van de technische ontwikkelingen en de daaraan gepaard gaande communicatiemiddelen. Waren vroeger krantenberichten over toernooien en andere min of meer summere publicaties, zoals die in boekvorm, de bron waaruit schakers hun kennis moesten vergroten, tegenwoordig zijn alle gespeelde partijen opgeslagen in databases en toegankelijk voor iedereen. Concluderend is het gemakkelijk te stellen dat het produceren van partijen, die de toets der kritiek kunnen doorstaan, mede door die veel grotere kennis gemakkelijker is geworden. Maar toch beperkt zich dat voordeel vooral tot het gebied van openingskennis en eindspelkennis, die dag na dag wordt aangevuld en verbeterd. Maar op het gebied van inventiviteit hangt het toch nog altijd af van de kwaliteit van de speler zelf. Die kwaliteit was er vroeger zeer zeker niet in mindere mate! Uit die vroegere tijden en soms heel vroege tijden wil ik meesterlijke voorbeelden nog eens voor het voetlicht brengen.

De vader van de huzarenstukjes is toch wel Paul Morphy, die rond 1850 van zich deed spreken. De manier waarop hij zijn tegenstanders vaak al in de opening overspeelde, was destijds onderwerp van gesprek. Hij was in het algemeen iedereen die hij op het bord ontmoette ver vooruit. Menige wending in het spel paste hij als eerste toe en die behoorden vanaf die tijd tot een vast bestanddeel van de schaakkennis. De partij die hier volgt is te zien als de eerste praktische vorm van het stikmat met een paard, een matsoort die in vele vormen navolging heeft gekregen.

De mataanval in de stijl van Morphy:

Morphy – X

1. e4, e5 2. Pf3, Pc6 3. Lc4, Pf6 4. d4, exd4 5. 0-0, Pxe4 6. Te1, d5 7. Lxd5, Dxd5 8. Pc3, Dh5 9. Pxe4, Le6 10. Peg5, Lb4 11. Txe6+

Een moderne gedachte! De koning wordt ontbloot.

11..., fxe6 12. Pxe6, Df7 13. Pfg5, De7 14. De2, Ld6

De rokade was niet mogelijk, misschien was 14..., Kd7 te prefereren.

15. Pxd7+, Kd7 16. Dg4+, Kd8 17. Pgf7+!, Dxf7 18. Lg5+, Le7 19. Pe6+, Kc8 20. Pc5+, Kb8 21. Pd7+, Kc8 22. Pb6+, Kb8 23. Dc8+, Txc8 24. Pd7#

Het legendarische stikmat!

In al zijn eenvoud meesterlijk!

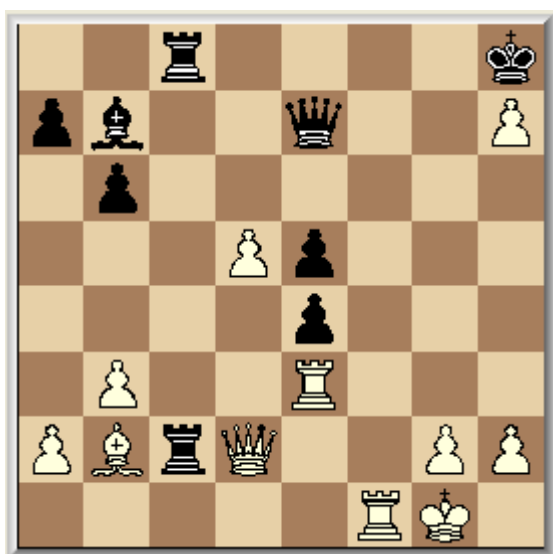
Vorbijgaand aan de “onsterfelijke” partijen van bijvoorbeeld Adolph Anderssen, die door Morphy zo geweldig beentje werd gelicht in een onderlinge match, die Morphy de officieuze titel van wereldkampioen opleerde, nu aandacht voor een partij uit 1883. Nadat door zowel Wit als Zwart een rustige en solide partij is opgezet, haalt Wit een paar probleemzettingen tevoorschijn, die het spel als bij toverslag beslissen zonder dat de tegenstander een noemenswaardige fout heeft begaan. Een voorbeeld van een geniale combinatie!

Zukertort – Blackburne

1. c4, e6 2. e3, Pf6 3. Pf3, b6 4. Le2, Lb7
5. 0-0, d5 6. d4, Ld6 7. Pc3, 0-0 8. b3,
Pbd7 9. Lb2, De7 10. Pb5, Pe4 11. Pxd6,
cxd6 12. Pd2, Pdf6 13. f3, Pxd2 14.
Dxd2, dxc4 15. Lxc4, d5 16. Ld3, Tfc8
17. Tae1, Tc7 18. e4, Tac8 19. e5, Pe8 20.
f4, g6 21. Te3, f6 22. exf6, Pxf6 23. f5,
Pe4 24. Lxe4, dxe4

Het lijkt er op dat Zwart de overhand krijgt want hij dreigt met Tc2 de looper op b2 of op f5 een pion te winnen en dan een overwegende stelling te bereiken. Wit heeft echter een diep berekend tegenspel voorbereid!

25. fxc6, Tc2 26. gxh7+, Kh8 27. d5+, e5
Pion h7 is natuurlijk taboe, want de witte zware stukken staan schietklaar! Maar hoe redt Wit nu Lb2?

28. Db4!!

Een voltreffer! Na Dxb4 volgt mat in 7 zetten!

28...., T8c5 29. Tf8+!

Opnieuw een voltreffer en met hetzelfde motief!

29...., Kxh7 30. Dxe4+, Kg7 31. Lxe5+, Kxf8 32. Lg7+

De genadestoot: dameverlies of mat.

GEVECHTEN VAN MAN TEGEN MAN

*Door Arie de Jong vertaald uit "Das
grosze Schachbuch van Martin Beheim-
Schwarzbach"*

Deze kloppartijen en zo kan iedere match over een aantal partijen feitelijk wel worden betiteld, stammen al uit de oude tijden. Wie heeft er niet gehoord van de strijd tussen La Bourdonnais en MacDonnell van enkele eeuwen terug?

Rond het jaar 1834 toen die fameuze tweekamp werd gehouden, bestond er nog geen officieel wereldkampioenschap schaken. Maar de Fransman La Bourdonnais uit Parijs gold algemeen als de sterkste speler, uitgezonderd dan in Engeland, waar men het op MacDonnell hield.

Er werd een tweekamp tot stand gebracht, die in Parijs werd verspeeld. De match werd met 45 tegen 27, benevens 13 remises (in totaal 85 partijen), winnend afgesloten door La Bourdonnais.. Vergeleken met de strenge, zakelijke toon, zoals het in de huidige commerciële wereld usance is met toernooien en tweekampen en zeker die welke om het wereldkampioenschap gaan, doet een verslag over die beroemde tweekamp in een Engels tijdschrift vermakelijk aan!

“La Bourdonnais was een grote, lawaaischoppende, strijdlustige, slordige Bohémien, MacDonnell een stille, gereserveerde, uiterlijk onverstoorbare man, niet zonder gevoel voor waardigheid zoals Engelsen die plegen uit de dragen.

Zoals Mr. Walker, de kameraad van MacDonnell, beschrijft, was het de gewoonte van La Bordonnais als hij niet aan zet was en vooral als hij op winst stond, veel te praten en te lachen, terwijl hij hardop pittige verwensingen uitte wanneer de zaken niet naar zijn zin verliepen.

Een andere toeschouwer beschreef dat de Fransman zich uitvoerig bemoeide met de toeschouwers over politieke zaken en dikwijls zijn zet uitvoerde, terwijl hij nog aan het woord was. Bij gelegenheid vloegen ook de grappen en grollen overvloedig in het rond, en hoewel de meningen daarover wel verschillen, schijnt hij zich ook zingend hebben laten horen.

Stellig was dit zeer tot het misnoegen van Mr. William Walker, de bijna aanbiddende vereerder van MacDonnell, die, gewapend met een knijper op zijn neus, achter de Engelse matador zittend, ijverig zijn gedane zetten noteerde, die het nauwelijks waagde adem te halen, bang de draden te verstoren die zijn held bezig was te spinnen.

MacDonnell zelf schijnt de ontboezemingen van zijn tegenstander met een soort woedende berusting te hebben verdragen, omdat de man waar tegen hij speelde, hoe ergerlijk hij zich ook gedroeg, de enige op de wereld was, waar het lonend was om tegen te spelen. Overigens, er waren beslist ook wel onbetwistbare verontschuldigungen te bedenken voor die houding. MacDonnell was namelijk, zoals zelfs Mr. Walker moest toegeven, een wel zeer ongebruikelijk langzame speler. Hij broedde vaak zo lang op zijn zetten, dat de toeschouwers uit pijn veroorzakende hoop en verwachting er van hoofdpijn kregen.... Het kwam voor, dat MacDonnell anderhalf uur en soms nog meer nadacht over een enkele zet! Hij zat altijd met beide benen aan een kant van zijn stoel en was zo volledig in zijn spel verdiept of het lot van zijn ziel er van af hing. Zo nu en dan verwisselde zijn benen naar de andere zijde van zijn stoel en mompelde soms voor zich heen: "I don't like it muchy".

Menigmaal verloor La Bourdonnais over de eindeloze dromerijen van zijn tegenstander het geduld en getuigde daarvan zijn misnoegen met behulp van niets aan duidelijkheid overlatende gebaren die zich in extreme gevallen zelfs uitbreidden tot openlijk schelden.

Aangezien noch La Bourdonnais een woord Engels, noch MacDonnell een woord Frans sprak, onderhielden beiden geen enkele manier van gesprek met elkander. Het woord "Schaak" was vrijwel de enige syllabe, die ooit tussen hen gewisseld werd.

De partijen uit deze match, de eerste die onder de ogen van de gehele schaakwereld gespeeld werd, worden tegenwoordig als niet erg correct afgedaan. Maar bedacht moet worden, dat toentertijd weinig bekend was van openingen- en eindspelentheorie. De 2 partijen die hierachter zijn opgenomen, zijn de meest interessante geweest en kunnen ook nu nog de toets der kritiek doorstaan.

Het dameoffer, dat MacDonnell meer uit positiegevoel dan als uiting van een goede berekening brengt, werd met recht algemeen bewonderd. In de door La Bourdonnais gewonnen partij is zijn krachtige en originele pionnenspel met genoegen te bekijken. Stellig hebben latere generaties meesters, ook Morphy en Anderssen, zich bij de studie deze partijen ter kennis genomen.

La Bourdonnais – MacDonnell

1. d4, d5 2. c4, dxc4 3. e4, e5

Om na 4. dxe5, Le6 de c-pion te behouden.

4. d5, f5 5. Pc3, Pf6 6. Lxc4, Lc5 7. Pf3, De7 8. Lg5, Lxf2+

Om na 9. Kxf2, Dc5+ de loper terug te winnen.

9. Kf1, Lb6 10. De2, f4 11. Td1, Lg4 12. d6, cxd6 13. Pd5, Pxd5!

Dit dappere dameoffer tegen slechts 2 lichte stukken geeft de partij gezicht. Het vervolg is uiterst stormachtig.

14. Lxe7, Pe3+ 15. Ke1, Kxe7 16. Dd3, Thd8

Natuurlijk zou het indruisen tegen de stijl van de stelling om kwaliteitswinst na te jagen.

17. Td2, Pc6 18. b3, La5 19. a3, Tac8 20. Tg1, b5! 21. Lxb5, Lxf3 22. gxf3

Op 22. Lxc6 zou volgen: 22..., Txc6 23. gxf3, Tc1+ 24. Kf2, Lxd2 25. Dxd2, Tc2

22..., Pd4 23. Lc4, Pxf3+ 24. Kf2, Pxd2 25. Txg7+, Kf6

Zwart heeft zijn koene actie met rente terugbetaald gekregen: het witte spel is hulpeloos.

26. Tf7+, Kg6 27. Tb7, Pdxc4 28. bxc4, Txc4 29. Db1, Lb6 30. Kf3, Tc3 31. Da2, Pc4+ 32. Kg4, Tg8

Dreigt met door 33..., h5+ en 34..., Ld8#

33. Txb6, axb6 34. Kh4, Kf6 35. De2, Tg6 36. Dh5, Pe3

Bij de notatie staat vermeld: "En wint". Tegen 37..., Pg2+ is immers geen kruit gewassen.

MacDonnell – La Bourdonnais

1. e4, c5 2. Pf3, Pc6 3. d4, cxd4 4. Pxf3, e5 5. Pxc6, bxc6 6. Lc4, Pf6 7. Lg5, Le7 8. De2, d5 9. Lxf6, Lxf6 10. Lb3, 0-0 11. 0-0, a5! 12. exd5, cxd5 13. Td1, d4 14. c4, Db6 15. Lc2, Lb7 16. Pd2, Tae8 17. Pe4, Ld8 18. c5, Dc6 19. f3, Le7 20. Tac1, f5

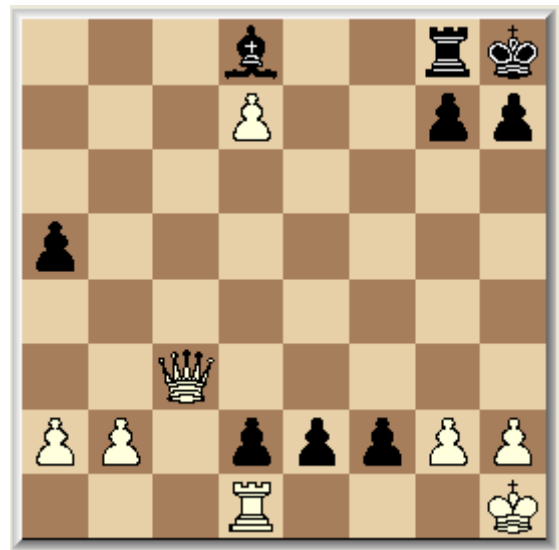
21. Dc4+, Kh8 22. La4, Db6 23. Lxe8, fxe4 24. c6, exf3! 25. Tc2

25. cxb7 zou tot mat hebben geleid: 26..., De3+ 27. Kh1, fxg2+ 28. Kxg2, Tf2+ enz.

25..., De3+ 26. Kh1, Lc8 27. Ld7, f2

Nu breekt er een pionnenlawine los zoals in meesterpartijen zelden te zien is.

28. Tf1, d3 29. Tc3, Lxd7 30. cxd7, e4 31. Dc8, Ld8 32. Dc4, De1 33. Tc1, d2 34. Dc5, Tg8 35. Td1, e3 36. Dc3, Dxd1 37. Txd1, e2

Wit geeft op. De slotstelling is een unicum.

HET EERSTE SUCCES

Hoewel het niet het eerste team was dat in de nieuwe RSB competitie de strijd aanbod, toch komen de eerste credits toe aan het team in de Viertallencompetitie C. Het boekte in de uitwedstrijd naar De Pionier in Middelharnis een winnend resultaat!

De punten werden binnen gebracht door Peter Hurkmans, Ron Ansem en Alaik Tchavelachvili. Slechts Rens Hesselmans moest het hoofd buigen.

Het team is in die groep ingedeeld met 6 andere clubafvaardigingen.

Na ronde 1 is ons team koploper!

De stand (met eindelijk een team bovenaan);

1. Erasmus	1	2	3
2. De Willige Dame	1	1	2
3. Messemaker 1847	1	1	2
4. Oostflakkee	1	1	2
5. Zwijndrecht B	1	1	2
6. De Pionier	1	0	1
7. 3 Torens	0	0	0

(5) Sekelj,G. (2281) - Milu,R (2432)
[B70]

IT Baimok YUG (9), 12.09.2001

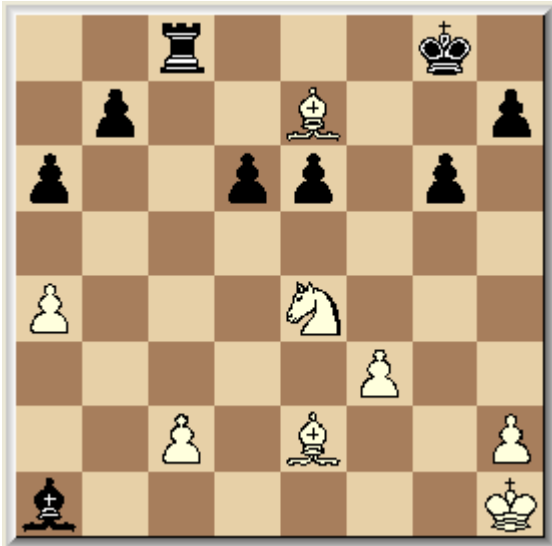
Jaap van Meerkerk

1.e4, c5 2.Pf3, d6 3. d4, cxd4 4.Pxd4, Pf6
5.Pc3, g6 6.Le2, Lg7 7.0-0, 0-0 8.Lg5,
Pc6 9.Pb3, a6 10.a4, Le6 11.Kh1, Tc8
12.f4, Pa5 13.Pxa5, Dxa5 14.De1, Db4

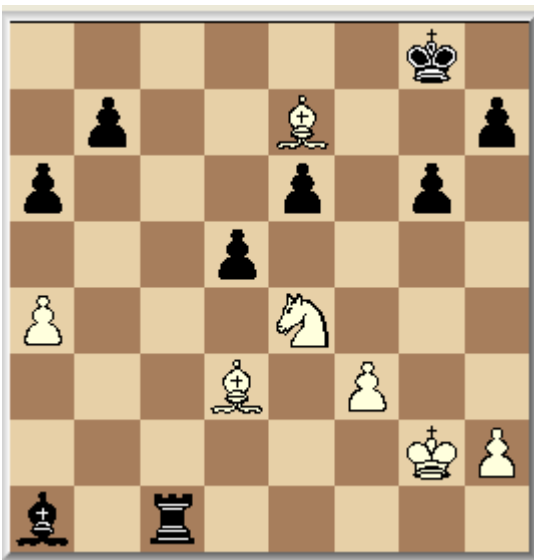

Ik laat je graag even mee genieten van een mooie en verrassende partij. Hij zit al een tijd in mijn ordner. Grappig eigenlijk, ik speelde deze partij voor de 2e of misschien wel 3e keer na en NU PAS zie ik verrassende mogelijkheden. Ik herinnerde mij het onverwachte einde. Verplaatste me in de speler die opgaf. Keek nog eens goed naar de eindstelling. Ik vroeg me af of de

winnaar (ik ken hem niet) het allemaal van tevoren zou hebben gezien. Maar vanaf welke zet dan? En zo ontstond mijn idee om er dan toch maar eens even voor te gaan zitten en het op papier te zetten voor het clubblad. En dan ontdek je dat je die slotstelling dus NIET begreep. Prutser die ik ben! We komen erin na de 15e zet van Wit: 15 f5, in een klassieke Draak met 6 Le2. De witspeler heeft zijn loper van de zwarte velden niet naar e3 maar naar g5 ontwikkeld, op aanbeveling van Aljechin (en dat is zo'n 70 jaar geleden). De variant stond een tijdje niet zo best genoteerd voor zwart, totdat een zekere Goefeld een versterking op de damevleugel voor zwart aangaf: 9 a6 (in plaats van a5). In ieder geval is Milu bekend met de stelling en maakt er een mooie combinatiepartij van en laat een stukje gooi- en smijtwerk zien. Maar dan komt het...een onverwacht en snel slot na de 24e stille krachtzet. Speel even mee vanaf zet 15 dus **15.f5, Dxb2** Probeer net als Milu de gevolgen van deze zet nu eens te overzien. Berekenen tot en met de 24ste, want zo ver gaat de min of meer geforceerde zettenreeks eigenlijk, lijkt me zinloos. Maar kijk even wat er de komende paar zetten mogelijk is en probeer te raden hoe het verder gaat. **16.Tf3** [Zwart kan het paard ook met de loper dekken, maar ziet dan bijvoorbeeld deze variant langs komen met voordeel voor zwart) 16.Ld2, Pxe4 17.Pxe4, Lxf5 18.Tb1, Dxc2 19.Pg3, Dxb1 20.Pxf5, Dxe1 21.Pxe7+, Kh8 22.Txe1, Tce8 23.Lc4] **16...,Pxe4** Als je deze zet al hebt gezien, petje af, ik zag hem niet zo snel. En zo ging het verder. **17.Pxe4, Dxa1 18.Dxa1, Lxa1 19.fxe6, fxe6 20.Lxe7, Txf3 21.gxf3**

Wel even een luchtgaatje maken voor de koning **21...Txc2** Toen ik de partij voor het eerst naspeelde was ik verbaasd dat het al na enkele zetten voorbij was. Wit moest dan toch een blunder hebben gemaakt, al staat hij natuurlijk wel materiaal voor. Nu je dit weet is het een uitdaging wellicht om die blunder te voorkomen. Wat speel je dan met wit? **22.Ld3, Tc1+ 23.Kg2, d5**

24.Pc5, Lb2 0–1. Hier gaf Wit het op, want er gaat een stuk verloren. Op 25 Pxb7 volgt Tc7 met dubbele aanval, op 25 Pb3 volgt Tc3 met dubbele aanval en op 25 Pxe6 volgt Te1 .Had de zwartspeler dit allemaal al berekend vanaf de 15e zet, na Dxb2? Nee, lijkt me. Na 23..., d5 had Wit het ook anders kunnen doen. Het paard kan

ook uitwijken naar g3 of g5, maar Wit komt dan ook in het nadeel 24 Pg5 Td1, 25 Lf1 h6, 26 Ph3 Td2, e5. Of 24 Pg3 Td1, 25 Td4 en de a~pion gaat verloren. Wit koos dus voor 24 Pc5 met aanval op b7, schrok zich rot van de stille krachtzet 24 .. Lb2 zag slechts stukverlies, schaamde zich wellicht voor zijn tegenstander als hij nog even door zou denken of door zou spelen gezien het ratingverschil van 160 punten. Had hij langer gekeken dan had hij gezien dat stukverlies simpel te vermijden is met...25 Ld6. Niet dat Wit daarmee de partij redt, maar hij kan weer vechten. Die Fritz toch! Altijd weer verrassend. En wat een prutser ben ik toch. **25.Ld6** [25.Ld6, Tc3 26.Lf1, b5 (26...b5 27.axb5, La3 28.Pb7, axb5 29.Lxb5, Lxd6 30.Pxd6)]0–1

HET VIERDE BIJT HET SPITS AF

20 september was de aftrap van het nieuwe seizoen in de RSB competitie. De eerste beurt was voor ons vierde team en zij waren in onze nieuwe behuizing gastheer voor team 2 van de Waddinxveners.

Het vierde team is dit jaar het laagste team dat uit 8 man bestaat. Een groot verschil met ons startjaar in 2005 toen voor de eerste ronde 7 teams mochten aantreden. Nieuwe aanwas is dus gewenst!

Het eerste optreden was geen daverend succes, geen enkele partij werd in winst omgezet. Wel waren er vijf remises, maar die zetten bij gebrek aan winstondersteuning geen zoden aan de dijk. De remiseschuivers waren Jan Hoek van Dijke, Joram Simons, Rens Hesselmans, Ron Ansen en Kees Rook. De nullen waren voor René Weerts, Harry Nefkens en Jan Smit.

Van de remise partijen hierna twee partijen.. Eerst de kortste, die van Ron.

Ansem – Prins
Bord 7

1. d4, d5 2. e4

Ron is liefhebber van gambietopeningen. Dat is vaak podium voor leuke slagwisselingen.

2..., c5 3. dxc5, d4 4. Pf3, Pc6 5. c3, e5 6. Lb5, Lg4 7. 0-0

Veel meer perspectief biedt: 7. Lxc6+, bxc6 8. Da4, f6 9. cxd4, Dd7 10. Pbd2, Td8 11. dxe5 en Wit staat er prima voor.

7..., Lxc5 8. cxd4

8. Da4 lijkt sterker.

8..., Lxd4 9. Db3, Le6 10. Lc4

Te overwegen: 10. Lxc6+ gevolgd door Da4.

10..., Lxc4 11. Dxc4, h6 12. Pc3, Da5 13. Ld2

13. Pd5

13..., Db4

Beter 13..., Pf6

14. Dxb4, Pxb4 15. Pxd4, exd4 16. Pb5, Pa6 17. Pxd4, Pf6 18. Lxc3

Beter: 18. Pf5, 0-0 19. f3, Tfd8 20. Tfd1, Kh7 met uitstekend spel voor Wit.

18..., 0-0

Natuurlijk niet Pxe4 en Wit wint een stuk na Te1

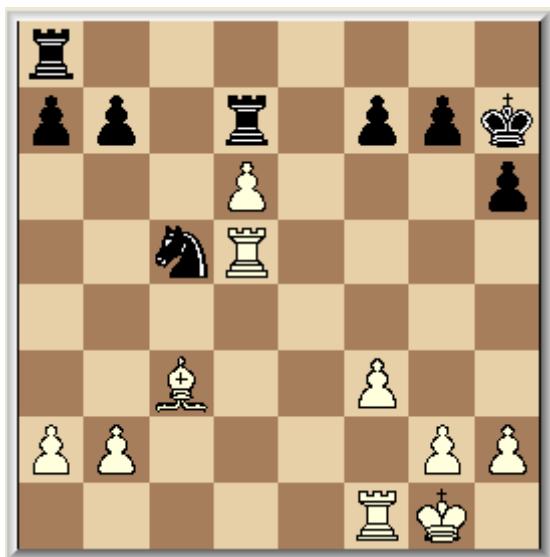
19. f3, Kh7 20. Tad1, Tfd8 21. Pf5, Pe8

22. e5, Pc5 23. Pd6

Andere keuze: 23. Tfe1

23..., Pxd6 24. exd6, Td7 25. Td5

Met gelijktijdig remise aanbod.

Wit heeft een pluspion en dat is aanleiding verder afspelen te bezien. Een analyse:

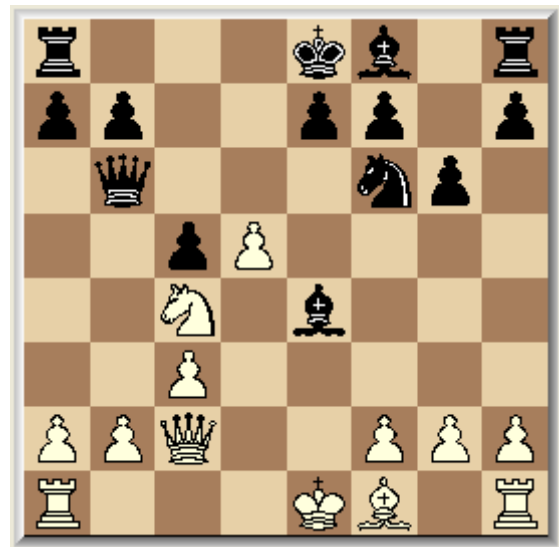
25..., Pa4 26. Te1, Pxc3 27. bxc3, Tad8 28. Ted1, Kg6 29. Kf2, Kf6 30. f4!, Ke6 31. f5+, Kf6 32. Ke3, Tc8 33. T1d3, Tc4 34. h3, a6 35. Kf3, b5 36. g4, h5 37. gxh5, Th4 38. Kg3, Txxh5 39. Tf3, Th8 40. a4, bxa4 41. c4, Tb7 42. c5, Tb5 43. d7, Td8 44. Td6+, Ke5 45. Te3+, Kxf5 46. c6, Tc5 47. Te8, Tc3+ 48. Kf3 en Zwart rest slechts opgeven.

René Weerts stuurde mij een e-mail met pgn bijlage van zijn partij. Hierbij deze partij, die ook een andere afloop had kunnen krijgen dan de genoteerde nul.

Weerts – Groenendijk

Bord 2

1. d4, d5 2. Pf3, Pf6 3. c3, c5 4. Lg5, Db6 5. Dc2, Pe4 6. Pbd2, Pxxg5 7. Pxxg5, g6 8. e3, Lf5 9. e4, dxe4 10. Pgx4, Pd7 11. d5, Pf6 12. Pc4, Lxe4

13. Pxb6??

13. Da4+ wint simpel de zwarte dame...

13..., Lxc2 14. Pxa8, Kd8 15. Lc4, Kc8

16. 0-0, Kb8 17. b4, cxb4 18. cxb4, Kxa8

Het is nu Zwart met materieel voordeel!

19. Tfc1, Lf5 20. Ld3, Lh6 21. Td1, Lxd3

22. Txd3, Lg7 23. Tad1, a6 24. a4, Tc8

25. d6, exd6 26. Txd6, Tc4 27. b5, axb5

Zwart trapt niet in 27..., Txa4 28. b6! En Zwart gaat mat.

28. axb5, Pe4 29. Td8+, Ka7 30. f3, Pc5
 31. T8d6, Tb4 32. g4, Txb5 33. h4, Ta5
 34. Kg2, Ta2+ 35. T6d2, Txd2 36. Txd2,
 b5 37. Kf2, b4 38. Ke2, b3 39. Kd1, Kb6
 40. Td5, Kc6 41. Td8, Pa4 42. Tc8+, Kb5
 43. Tb8+, Kc4 44. Kc1, Lh6+ 45. g5, Lg7
 46. Tb7, La1 47. Ta7, b2+ 48. Kc2, Pc3
 40 Tc7+

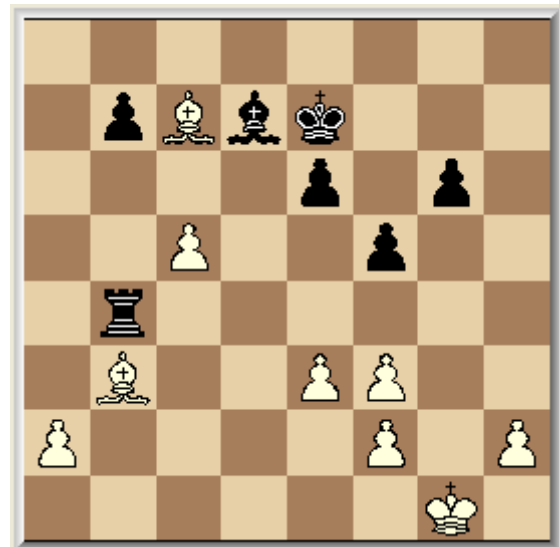
René zag in dat verder verzet geen zin had en gaf op. Een partij die redelijk consequent is gevoerd na de ongelukjes in de opening.

Volgende ronde nieuwe kansen voor ons team 4.

Opvallend in bepaalde opzichten was een andere remise. Bij Jan Hoek van Dijke, aan bord 1, was er een leuk moment:

Jan had 13..., g4 gespeeld en Wit antwoordde met: 14. Db4 . Er volgde: 14..., Dxb4 15. cxb4, gxf3 16. gxf3, Tg8+ 17. Kh1, Pd2 18. Lxf6, Pxf1 19. Lxf1 Jan de kwaliteit meer tegen een boertje, dat opende perspectief! Het perspectief bleef na: 19..., Tg6 20. Le5, Ke7 21. Ld3, f5 22. Tb1, Ld7 23. Txc6, hxc6 24. Kg1, a5 25. bxa5, Txa5 26. Lc4, c5 Misschien iets beter: 26..., b6. 27. Lc7, Ta4 28. Lb3, Tb4 29. dxc5

29..., Lc6 Met het witte loperpaar op het bord is het voor Zwart moeilijk succes behalen. Hier had het perspectief kunnen blijven bestaan met: 29..., La4 30. La5, Tb5 31. Ld8+, Kxd8 32. Lxa4, Txc5 en Zwart staat duidelijk beter. De praktijk leerde anders en Zwart moest na 40 zetten in remise berusten.

EEN OLYMPISCH KOFFIEHUIS

Arie de Jong

In de maand september woedt er aan het FIDE front weer een enorme veldslag. Op de schaak Olympos , ditmaal gesitueerd in Khanty-Mansyisk, ploeteren honderden en honderden binnen- en buitenlandse schaakfanaten en schaakfanatinnen om de erkenning dat zij iets van het spel af weten. Voor sommigen, zoals de besten aan de 4 borden, schijnen er ook geldelijke bonussen te zijn weggelegd, maar onder het huidige éénkoppige FIDE bestuur is uiteraard niets geheel zeker.

Opvallend in het toernooi is het aantal goede en slechte zetten, maar dat zal niemand verbazen. Wat wel mag verbazen is het beoefenen van koffiehuischaak op hoog niveau! In de ontmoeting tussen Ukraine en Georgië passeerde het volgende potje.

Vassily Ivanchuk (UKR) – Baadur Jobava (GEO)

1. e4, c6 2. d4, d5 3. f3, Db6

De hoofdvariant is: 3..., e6 4. Pc3, Lb4 5. Lf4.

4. a3

Een nieuwe zet. Aandacht verdient hier 4. a4.

4..., e5 5. exd5, Pf6

Te onderzoeken valt: 5..., cxd5 6. De2, Pc6 7. c3, Ph6

6. dxe5, Lc5

Dit lijkt niet zo goed. Sterker is: 6..., Pxd5 7. Pd2, De3+ 8. De2, Dxe2+ 9. Kxe2, Pd7

7. exf6, Lf2+ 8. Ke2, 0-0 9. Dd2, Te8+

Interessant is: 9..., Lxg1 10. Kd1, Ld4 11. fxg7, Lxg7

10. Kd1, Te1+

Te bezien is: 10..., Lxg1 11. fxg7, Lf5 12. g4, Lg6 13. h4

11. Dxe1, Lxe1 12. Kxe1, Lf5

We zien veel Wit en weinig Zwart en het is niet gewaagd te veronderstellen dat Wit hier de beste kansen heeft.

13. Le2

Een alternatief: 13. Pe2, Lxc2 14. d6

13..., Pd7

Sterker: 13..., cxd5 14. Pc3, Pc6

14. dxc6, bxc6 15. Ld1, Te8+ 16. Pe2, Pxf6 17. Pbc3, Lc8

Een alternatief: 17..., Pd5 18. Pxd5, cxd5

18. a4, a5 19. Tf1

Wellicht 19. Ta3 proberen ?

19..., La6 20. Tf2, h5 21. Ta3, h4 22. g3, h3 23. g4, Td8

Hardnekkiger lijkt hier toch wel: 23..., Lc4+

24. Pf4, Pd7 25. Tb3, Dd4 26. Pfe2, Te8

27. Pe4, Dxa4 28. Ld2

Wit heeft materieel voordeel.

28..., Da1

Te bezien: 28..., c5 29. Ta3, Dc6

29. Lc3, Pe5 30. Ta3

Wit staat nu gewonnen.

30..., Db1 31. Pd2, Dc1 32. Txa5, Pg6 33.

Txa6, Pf4 34. Ta8

Zwart geeft op.

Is er nog meer op dit gebied?

Ter vergelijking dan maar:

1. e4, c6 2. d4, d5. 3. f3, Db6

a. 3..., e6 4. Pc3, Lb4 5. Dd3, Pe7 6. Lf4,

Pd7 7. a3, La5 8. 0-0-0, 0-0 9. De3, Lb6

10. Dd2, La5 11. Kb1, b5 12. Ld6, dxe4

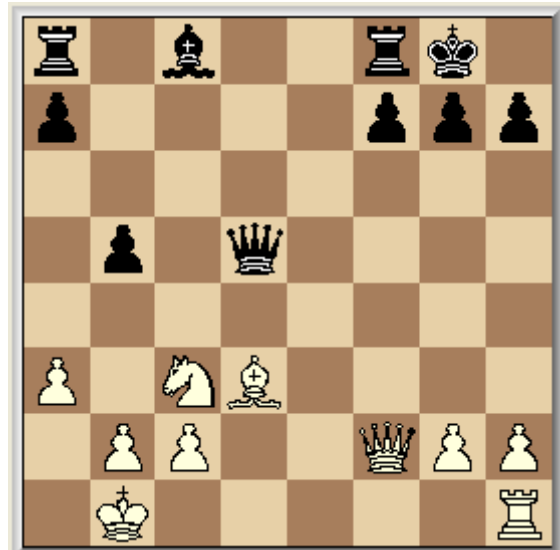
13. fxe4, Pf6 14. Lxe7, Dxe7 15. Ld3, e5

16. dxe5, Pg4 17. Pd5, cxd5 18. Dxa5,

Pf2 19. exd5, Pxd1 20. De1, Pf2 21. Dxf2,

Dxe5 22. Pe2, Dxd5 23. Pc3

½-½ Navara - Grigoriants, Rijeka 2010

b. 3..., g6 4. c3, Db6 5. Db3, Pf6 6. e5,

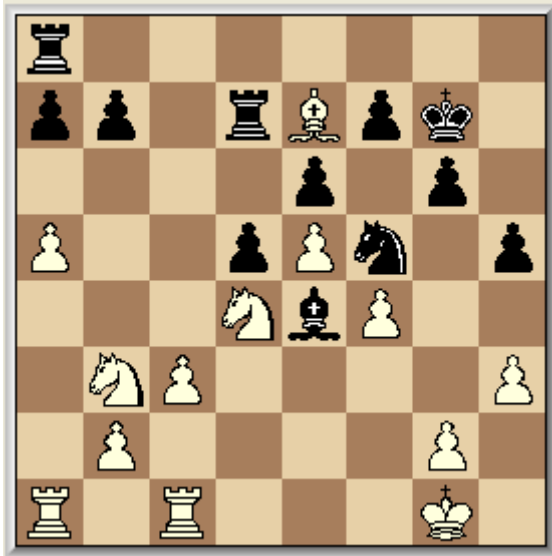
Pg8 7. f4, h5 8. Pf3, Ph6 9. Le3, Lf5 10.

Pbd2, e6 11. a4, Pd7 12. a5, Dxb3 13.

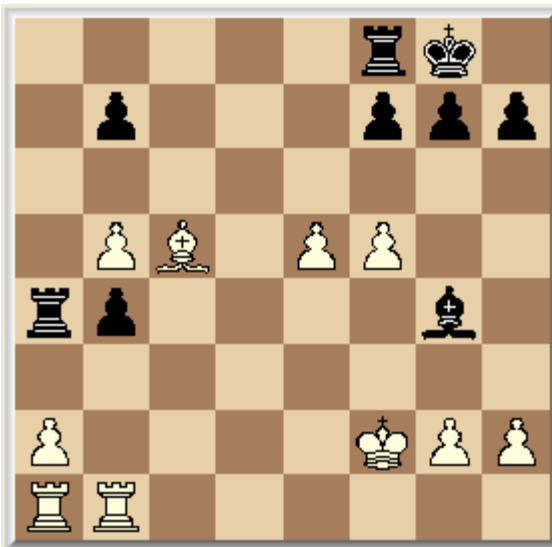
Pxb3, Le7 14. Le2, Kf8 15. 0-0, Kg7 16.

Tfc1, Thc8 17. h3, c5 18. Lb5, cxd4 19.

Lxd7, Td8 20. Lxd4, Txd7 21. Lc5, Le4
22. Pfd4, Pf5 23. Lxe7
0-1 Ivanchuk – Leko, Moskou 2009

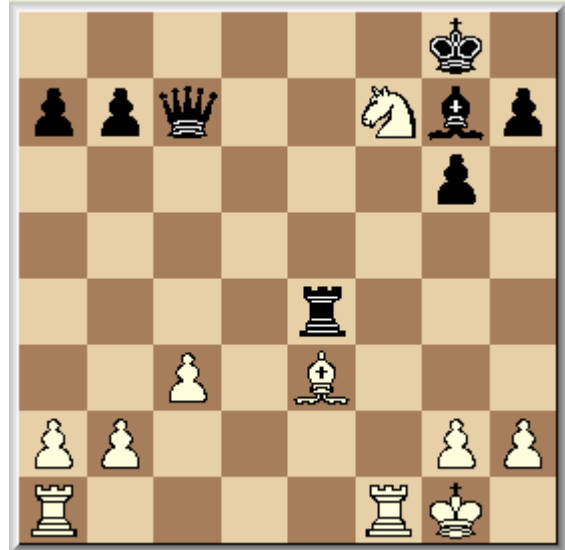
c. 3..., e5 4. dxe5, Lc5 5. Pc3, Db6 6. Pa4,
Da5+ 7. c3, Lxg1 8. Txxg1, dxe4 9. f4, Pd7
10. b4, Dc7 11. c4, a5 12. b5, cxb5 13.
cxb5, Pb6 14. Le3, Pxa4 15. Dxa4, Dc3+
16. Kf2, Ph6 17. Le2, Pg4+ 18. Lxg4,
Lxg4 19. Dxe4, 0-0 20. f5, Db4 21. Dxb4,
axb4 22. Tgb1, Ta4 23. Lc5
½-½ Nepomniatchi – Popov, Kirichi,
Memorial Somov 2007

Een zetje verder:

1. e4, c6 2. d4, d5 3. f3, Db6
a. 4. exd5, cxd5 5. c3, g6 6. f4, Lg7 7. Pf3,
Pc6 8. Ld3, Ph6 9. Pbd2, Lf5 10. Pf1,

Lxd3 11. Dxd3, Pf5 12. Pe3, Pxe3 13.
Dxe3, 0-0 14. 0-0, f6 15. De6+, Kh8 16.
Dxd5, Tad8 17. De4, e5 18. fxe5, fxe5 19.
Le3, exd4 20. Pxd4, Tfe8 21. Pxc6, Dc7
22. Pxd8, Txe4 23. Pf7+, Kg8
1-0 Hoving – Art, West Ryde (Australië)
NSW Open 2005
2-0

En nu een Hollands of liever Rotterdams
intermezzo! Ja, ook die halen de
internationale tribune!

b. 4. c4, e5 5. dxe5, Lc5 6. Ph3, Lxh3 7.
gxh3, Lf2+ 8. Ke2, dxe4 9. Db3, Lg1 10.
Dxb6, exf3+ 11. Kxf3, Lxb6 12. Pc3, Pe7
13. Pe4, 0-0 14. c5, Lc7 15. Pd6, Pd7 16.
b4, Pxe5+ 17. Ke4, Lxd6 18. cxd6, Pfg6
19. Lb2, Tfe8 20. Kf5, Te6 21. Td1, Tf6+
22. Ke4, Te8 23. d7, Pxd7+
0-1, Cor de Wit – Henk van Putten, Delft
Open 2008

c. 4. c3, e5 5. Db3, dxe4 6. Dxb6, axb6 7. fxe4, Pf6 8. Ld3, Le6 9. a3, Pbd7 10. Pf3, 0-0-0 11. Lc2, Ld6 12. Le3, Pg4 13. Lg1, The8 14. Pbd2, exd4 15. cxd4, Lf4 16. 0-0-0, f5 17. d5, Lf7 18. dxc6, bxc6 19. Kb1, fxe4 20. Pxe4, Kc7 21. h3, Pgf6 22. Pxf6, Pxf6 23. Txd8, Txd8

½-½ Facchetti – Sulaschvili, Milaan, Memorial Crespi 2008

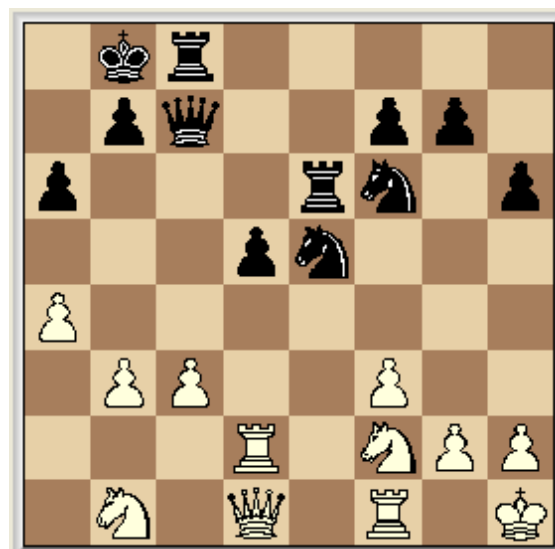

Dan de laatste, met de aanbeveling in de partij Ivanchuk – Jobava:

d. a4, e6 5. c3, c5 6. exd5, exd5 7. Lb5+, Ld7 8. De2+, Le7 9. dxc5, Dxc5 10. b3, a6 11. Lxd7+, Pxd7 12. Ph3, 0-0-0 13. Le3, Dc7 14. 0-0, Pgf6 15. Kh1, The8 16. Dd1, Ld6 17. Lg1, Lc5 18. Ta2, Kb8 19.

Td2, h6 20. Ld4, Tc8 21. Pf2, Lxd4 22. Txd4, Pe5 23. Td2, Te6

0-1 Nepomniachtchi – Ivanchuk, Habana Memorial Capablanca 2010

Genoeg stof om te bestuderen.

HERINNERINGEN AAN 't SPRINGEND PEERT

Arie de Jong

Was het nu Puttershoek of toch Strijen, waar het landelijk gesitueerde Springend Peert zijn weidegrond had? In herinnering leeft nog een natte avond in het nog niet zo verre verleden, waarbij met de auto het doel gezocht moest worden langs slingerende wegen, nat asfalt en belaagd door fel licht uit reeksen achter elkaar aan scheurende, met die onverlichte weg wel vertrouwde, tegenliggers! Voorwaar geen sinecure!

Het doel heette toen Café Sport, een omineuze naam! Het bezat een zo langzamerhand toch wel versleten dorpsgelagkamer met daarin een huishond, die iedere bezoeker vol verwachting tegemoet trad, snuffelend waar het van viervoeters mag worden verwacht...De kunst was zijn enthousiasme in te dammen! Na de kwispelstaart momenten

vleide hij zich dan weer gedwee neer op zijn legerstee, dat gewoon deel uitmaakte van de gelagkamer. Iedere volgende binnenkomer werd dan weer zijn slachtoffer.

De schaakpiste werd bereikt via een trapje achter de toog van de kastelein en was een soort opkamertje. Eén lange tafel, gedrapeerd met aan weerszijden 8 stoelen. De laatste stoel aan de zijmuurzijde voor de bezoekers was zodanig geplaatst tussen de tafel en een staande kast, dat de stoel niet achteruit kon en je dus ook niet kon gaan zitten... Bord 8 moest dus blijven staan, je moest je zetannonceren en je tegenstander verzoeken de zet uit te voeren en de klok in te drukken. Gelukkig werd deze indispositie tijdig onderkend en gezamenlijk werden tafel en stoelen enigszins opgeschoven, zodat ook bord 8 ongestoord aan de strijd kon deelnemen. Een ander euvel was, dat consumptief gebruik wel werd genoteerd, maar het was niet gemakkelijk daar verder gevolg aan te geven. Steeds moest de hele rij opstaan om de drinkebroer langs te laten, geduldig wachtend op zijn terugkeer van zijn bezoek aan de toog! De oplossing bleek te bestaan in het instrueren van de gemakkelijkst zittende en die de waard in te laten lichten over de gewenste lafenissen. Die liet zich daar echter niet altijd toe overhalen uit angst ook aan de rekening te blijven kleven...

Die onuitwisbare herinneringen kwamen nog weer bij me op toen de paardenjongens bij ons op bezoek kwamen op 27 september. Ons derde team, zwaar uitgedund door verloop van leden, kreeg het tegen de cowboys zwaar te verduren en dat terwijl onze in Elo uitgedrukte sterkte te verkiezen viel boven die van de hoeftrappelaars.

Een vredelievend geluid kwam uit de hoek van het vierde bord, waar Lucian Mihailescu een Schots gambietje zag doorkruisen door een Hongaarse rapsodie.

Veel tekening kwam er niet in de strijd. Na 18 zetten was deze stelling bereikt:

Lucian koos voor: **19. Pf5.**

Zeker niet het beste. In de rede lag 19. Lc2, maar meer belovend was: 19. Ld5, c6 20. Lxc6, bxc6 21. Pxc6, Dc7 22. Pxe7+, Dxe7 23. Lxd6, Dxe4 24. Dxe4, Pxe4 25. Lxf8, Kxf8 26. h4 met enig voordeel voor Wit. De praktijk liet daarna wat afruil zien en er bleef een stelling over met vier torens, elk een paard plus zes pionnen, reden voor de Zwartspeler remise voor te stellen. Na overleg met de captain aangenomen.

Patrick van der Velden was het eerste slachtoffer van de avond. Er werd Weens gestart, waarvan de tegenstanders het recept wist en Patrick niet.... En dat recept kent enige lastige ingrediënten! Kijk even mee.

Lammens - v.d. Velden

1. e4, e5 2. Pc3, Pf6 3. f4, d5

De enig goede zet.

4. fxe5, Pxe4 5. d3

Gebruikelijk is: 5. Pf3, Le7 6. d4, 0-0 7. Ld3, f5 8. exf6 e.p., Lxf6 9. 0-0, Pc6 10. Pxe4, dxe4 11. Lxe4, Pxd4 met gelijke kansen.

5..., Dh4+

Dit kan verkeerd aflopen verklapt de theorie en dat deed het dan ook!

Zwart heeft beter: 5..., Pxc3 6. bxc3, d4 7. Pf3, c5 8. Le2, Le7 9. 0-0, 0-0 met gelijk spel.

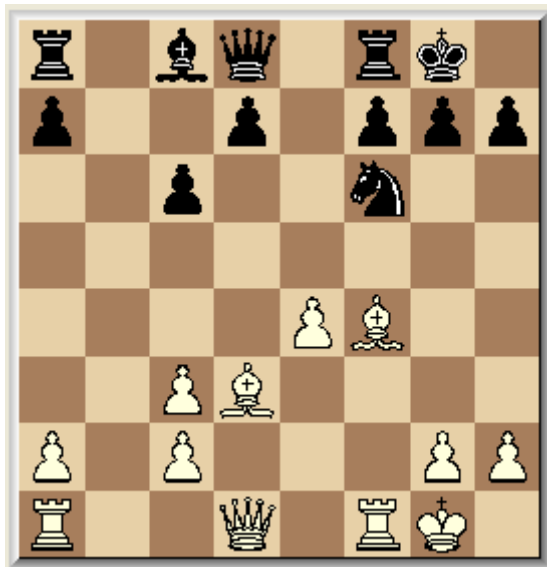
6. g3, Pxc3 7. Pf3, Dh5 8. Pxd5

Hier kan Wit het best voortzetten met: 8. Tg1, Pxf1 9. Tg5, Dh3 10. Pxd5 en heeft dan het beste van het spel.

8..., Pxb1 9. Pxc7+, Kd8 10. Pxa8, Le7 11. Lg2, Lh4+ 12. Kf1, Pc6 13. d4, Pf2 14. De1, Lh3 15. Pxb4, Dxh4 16. Dxf2, Dxf2+ 17. Kxf2, Lxg2 18. Kxg2, Pxd4 19. Le3, Pxc2 20. Td1+, Ke7 21. Lc5+, Ke6 22. Pc7+, Kxe5 23. Td2, Pa1 24. Te2+, Kf5 25. Pe8, g5 26. Pd6+, Kg6 27. Pxb7, a6 28. b4, f5

Wit heeft niet alleen het stuk extra over gehouden, maar ook het paard op a1 kan niet meer worden behouden, dus tijd om de wapens neer te leggen.

Bram de Knecht kwam de opening goed door, maar liet op de twaalfde zet Wit mogelijkheden.

12..., Te8

Zwart heeft beter met: 12..., d5 13. e5, Pe4 14. Lxe4, dxe4.

13. Df3, h6

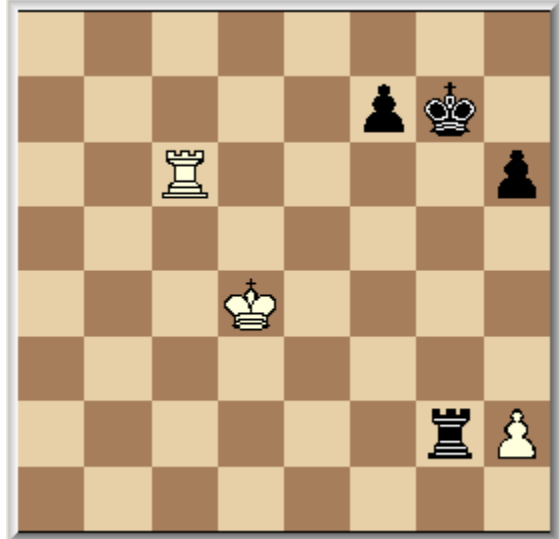
Dat zet de deur open.

14. Lxh6

Sterker is: 14. e5!, Pd5 15. Lxh6, De7 16. Dg4, Df8 17. De4, Dc5+ 18. Kh1, g6 19. Txf7, Kxf7 20. Dxc6+, Ke7 21. Lg5+, Kf8

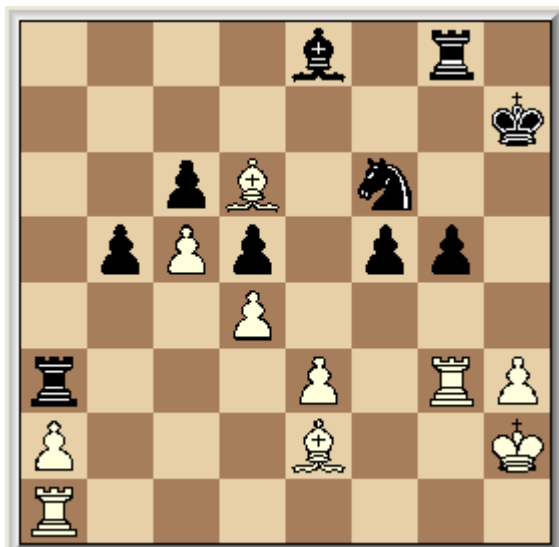
22. Dh6+, Kg8 23. Dh7+, Kf8 24. Lh6 mat.

Na de tekstzet blijft het bij pionwinst. In het vervolg liet Wit onze Bram veel kansen op tegenweer. En die werden prima benut!

Hier dacht Wit aan opgeven. Bram kreeg het punt. Toch is dit eindspel niet zo eenvoudig! De kans op remise zit er nog dik in! Theorieboeken zijn er vol over geschreven!

Emiel Verhoef bracht ons team aan de leiding. Hij bouwde een mooie Stonewall en bekend is dat Wit daar flink moeite mee kan hebben. Zwart kreeg de kans op de damevleugel de a-lijn in bezit te krijgen en vervolgens druk uit te oefenen op de basis van de witte pionnenformatie. Na 31 zetten ontstond deze formatie:

Wit staat al iets minder. Hij koos voor:

32. Tf1, Pe4

Ook 32..., Txa2 kwam in aanmerking.

33. Tgf3

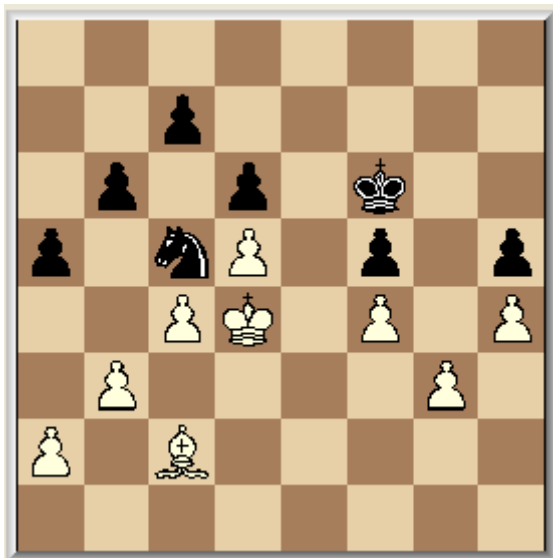
Een directe misser, want 33. Tg2 was geboden.

33..., Txa2 34. Tfe1, Lh5 35. Txf5, Lxe2

Wit geeft op.

Daarna kwamen er enkele dipjes.

John Helstone verliet zich op zijn beproefde verdediging, maar moest in het gevorderde middenspel toch een boer mee geven naar de Hoekse Waard. Dit was overigens geen aanleiding tot nog meer Hoekse en Kabeljauwse twisten. Daarna werd hardnekkig ingezet op de e-lijn met verdubbelde torens, maar het slot was dat de torens werden geslecht en ook wat lichte officieren in hechtenis werden genomen. Het kwam tot deze stelling na 46 zetten:

John had net b7-b6 gespeeld en dacht dat de pionnen op zwart de loper geen kans zouden geven en verder zou de zwarte monarch de gaten wel kunnen stoppen.

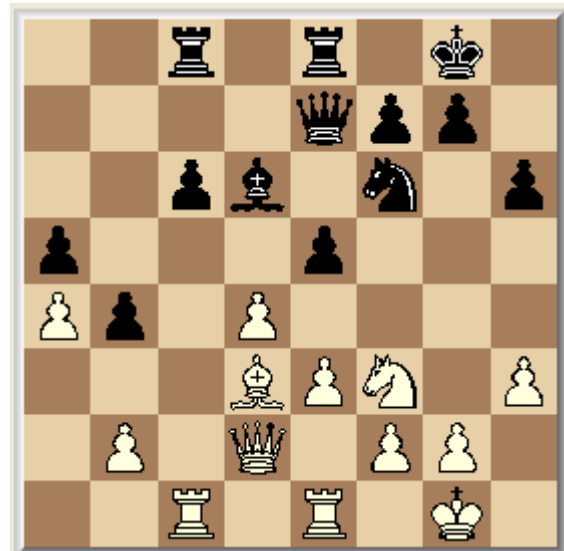
Uw verslaggever acteerde aan het bord daarnaast en meende dat Wit via a3 en b4 de positie van het paard wel zou aantasten. Daarnaast zou de zwarte koning gebonden blijven omdat de loper in h5 en f5 aanvalspunten zou hebben. Maar Wit besloot tot:

47. Ld1, Kg6

Ook 47..., Pe4 lijkt een optie, maar nemen op g3 is gevaarlijk omdat het paard kan worden aangevallen door de koning en bij terugkeer op e4 wordt afgeruild door de loper. Wat dan overblijft is voor Wit toch wel gewonnen.

Er werd hierna niet meer genoteerd. De vraag is of Wit hier kan winnen? Die vraag werd in de praktijk met ja beantwoord!

Jan Hoek van Dijke fungeerde als invaller.. Met wit spelend bleef het spel lange tijd in evenwicht. Het Dameloperspel kende weinig vraagstukken voor beide spelers en zo ontstond na 22 zetten het volgende beeld, waarin Jan met wit zeker niet minder stond:

Te verwachten was 23. fxe5, maar het werd:

23. Tac1

Zwart aarzelde niet:

23..., e4 24. La6, exf3 25. Lxc8, Txc8 26. g3

Het zwarte plus wordt hiermee alleen maar groter. Beter was: 26. gxf3.

26..., Pe4 27. Dd1, Df6

Veel beter is: 27..., Lxg3! 28. fxg3, f2+ 29. Kh2, fxe1D en Zwart staat een vol stuk voor en dik op winst.

De partij liep nu langs andere wegen, waarin Zwart ook nu de boventoon bleef voeren en uiteindelijk moest Jan er aan geloven.

Cor van As offerde een stuk voor 2 pionnen, pionnen die het centrum bevolkten en het zwarte tegenspel goed bemoeilijkten.

Een loperspel liep uit op een soort Italiaan zonder Pc6, maar wel met een soft karakter! Zwart werd steeds verder in het defensief gedrongen en op de 30^e zet kreeg Wit deze stelling onder ogen, waarin een executie aanstaande leek::

30. Ph4

Een onbegrijpelijke zet, mits er van mag worden uit gegaan dat de notatie goed op papier is gebracht! Als dit de waarheid is lijkt toch 30. f6 wel te verkiezen!

Hoe het ook moge zijn, uiteindelijk trok Cor aan het langste eind en was de tussenstand in de wedstrijd: 3½-3½.

Het wachten was op het eindsignaal van de scheidsrechter, maar eerst nog even de laatste partij...waar uw verslaggever met de witte stukken opereerde.

Die vorderde uiterst langzaam van uit een Gesloten Siciliaan, waarin Zwart verdedigende stellingen betrok. Na 23 zetten ontstond de volgende ingewikkelde stelling:

Wit had hier diverse mogelijkheden, waarbij na lang overleggen, waarin het opstoten van de f-pion steeds centraal stond, de keuze viel op:

24. Dh2

Toch lijkt beter: 24. cxb4 met pionwinst. Mogelijk verder met: 24..., Tdb7 25. f6 (als gepland), gxf6 26. gxf6, Pg6 27. Pf5, cxb4 28. Pde7+, Lxe7 29. fxe7, Pxe7 30. Pxe7+, Dxe7 31. Tg1+, Pg7 32. Lh6 en Wit gaat winnen (32..., f5 33. Lxg7, De6 34. Lxb7, Txb7 35. Ld4+, Tg7+ 36. Kh2, Txg1 37. Txg1+, Kf8 38. Tg7, Lc6 39. Txb7, Ke8 enz.)

24..., Pc6 25. h4

Om de zwarte koning eventueel via een open komende h-lijn te kunnen aanvallen. Direct 25. f6, dan g6. Ook kan Zwart nog Wit laten slaan op g7.

25..., bxc3 26. bxc3, Da5

Weer de keuzevraag: eerst f6 of eerst de dame wegjagen?

27. Pc4, Dd8 28. Tab1, Pe7 29. Txb8, Dxb8

Weer de vraag: Nu f6 doen, of eerst een paard naar c6? Wit staat beter, maar beslist niet gewonnen. Ik zag dat paard d5 nu tweemaal stond aangevallen, maar bleef gebiologeerd door het thematische f5-f6, dat de hele stelling had beheerst. Juist nu er weer een paard op e7 stond, beïnvloedde dat gegeven sterk mijn gedachten. Het leidde dan ook tot de – bijna onvermijdelijke (?) - blunder:

30. f6??

Zwart aarzelde niet (had ook heel weinig tijd):

30..., Pxd5 **31. fxc7, Lxc7** **32. Dh3, Tc7**
33. Df5, Pxf4 **34. Dxc7+, Kf8** **35. Txf4,**
Lxe4 **36. dxe4, Db1+** **37. Kg2**

De rest wijst zich vanzelf. Toch speelde ik nog door....

37..., Dc2+ **38. Kf3, Dxc3+** **39. Pe3, Ld4**
40. Dh6+, Kg8 **41. g6, Dxe3+** **42. Kg4,**
Dg1+ **43. Kf5, Pg7+** **44. Dxc7+, Kxc7**

Wit geeft op.

En zo ging – onverwacht – de overwinning toch nog naar 't Springend Peert (3½-4½).

HET TWEEDE START MET REMISE

Arie de Jong

Het tweede achtstal startte de competitie met een thuisontmoeting met De IJssel 1.

Vorig seizoen was nog ons vierde tegenspeler van de IJsselboordbewoners en dat bezoek aldaar eindigde met een 7-1 deceptie... Die ploeg, toen nog met het Aziatische kanon Akrawi in de gelederen, stond ook deze keer voor de rest qua bezetting nog wel overeind. Van ons toenmalige vierde redde slechts John Helstone toen de eer tegen good old Wim van Vuuren. Het kampioenschap met de promotie daaraan verbonden kon de Moordrechters niet ontgaan en zo stonden ze nu tegenover ons tweede. Ons tweede, dat ook vorig jaar soms zo verrassend uit de hoek kon komen. Denk nog maar eens terug aan de onverbloemde zege met 6-2 over het toen zo hoog genoteerde Charlois Europort 4. Ons tweede moest door het vertrek van een aantal eerste teamspelers wel wat kwaliteit inleveren (Vrolijk, Flanders en Ouwehand verhuisden naar het eerste team), maar die kwalificatie zegt in onze vereniging niet alles, want anderen zijn vaak niet of weinig minder.

Jaap van Meerkerk liet zich wegens indispositie aan bord 2 vervangen door uw verslaggever. Het tweede had dus 1 invaller.

De strijd kende een gelijkopgaand verloop in de reeks uitslagen, Als eerste eindigde het spel tussen Reinier Hoogeveen en Leon Jacobse. Een Engelse opening, die door Jacobse op eigen wijze werd beantwoord. Wit rokeerde lang en slaagde erin een betere pionnenformatie te verkrijgen.

Na 10 zetten ontstond het volgende beeld:

11. Pxf6+

Een alternatief: 11. Pb5, Pa6 12. Pxf6+, gxf6 13. Pxd6+, Ke7 Ogenscheinlijk wint Wit hier materiaal, maar een vervolg kan zijn: 14. b3, Td8 15. Pb5, Txd1+ 16. Kxd1, Le6 17. e3, Pc5 18. Da3, Td8+ 19. Pd4, Dxa3 20. bxa3, f4 21. g3, fxe3 22. fxe3, Lf5 en Zwart staat eerder beter.

11..., exf6 12. Pb3, Db6

12. ..., Dxa2 13. Txd6, 0-0 14. g3

13. e4, 0-0 14. exf5

Wit kan initiatief behouden met: 14. Ld3, Pc6 15. exf5, Pb4 16. Db1, Lxf5 17. Lxf5, gxf5 18. a3, Pc6 19. Dc2, Tfd8 20. The1, Tac8 21. Te6, Pe5 22. c5, Db5 23. Txd6, Txd6 24. Txd6, Df1+ 25. Td1, Dxc2 26. Dxf5, Dg5+ 27. Dxc2, fxc2 28. Td5, Te8 29. Pd4 (Pd3+?! 30. Kc2, Pxf2 31. Txc2+, Kh8 32. b4)

14..., Lxf5 15. Ld3, Lxd3 16. Txd3, Pa6
17. a3, Pc5 18. Pxc5, dxc5 19. h4 Tad8
20. Tg3, Dd6

En hier koos Reinier voor remise met:

21. Txc6+

Zwart accepteerde.

Pim Kleinjan kwam al direct in de opening op voordeel. Gerard van der Wouden lette even niet op in een vlotte Siciliaan en moest een pion inleveren. Het gebeurde al op de 9^e zet:

Wit had juist Dd1-d2 gespeeld.

9..., Pxe4 10. Pxe4, Lxd4 11. Lxd4, Dxd4
12. Dxd4, Pxd4

De partij was hiermee nog niet beslist. Wit wist via snel oprukken met de h-pion spel te krijgen tegen de zwarte koningsstelling, maar uiteindelijk kon Zwart naar een eindspel afwickelen, waarin een vrije h-pion de verste bleek. En zoals bekend dat gegeven is wel beslissend.

Paul Wilhelm had bord 1 toebedeeld gekregen en daar nam plaats Pim te Lintelo, die vorig seizoen nog zoveel moeite had gehad met Emiel Verhoef bij het bezoek van het vierde aan De IJssel 1. Paul koos een solide verdediging, maar liet een ruil achterwege in het centrum en dat beperkte zijn verdere mogelijkheden. Het gebeurde hier:

De stelling vraag hier om: 12..., exd4 13. Lxd4, Pe6. Maar Paul speelde:

12..., Pe6 13. d5!, cxd5 14. exd5

Pe6 moet nu een plaats zoeken. 14..., Pc5 ligt het meest voor de hand. Het werd:

14..., Pf4 15. Lxf4, exf4 16. Dxf4, a6 17. g5, Pd7 18. Pce4, Le5 19. Dh4, Dd8 20. f4, Lxb2 21. Tae1, f5 22. gxf6 e.p., Tf8 23. f7+

De toren mag niet nemen op straffe van dameverlies op d8.

23..., Kh8 24. Dxd8, Txd8 25. Pxd6, Pf6 26. Te8+

En er restte slechts opgeven.

Aan bord 2 viel dus uw verslaggever in. De partij is een bespreking waard.

De Jong – Visser

1. e4, c5 2. Pc3, Pc6 3. g3, g6 4. Lg2, Lg7
5. d3, d6 6. Le3, Pf6 7. h3, 0-0 8. Dd2, Tb8

Bekend is 8..., Pd4, een zet waaraan de voorkeur wordt gegeven 9. Pd1, e5 10. c3, Pe6 11. Pe2, d5! 12. Lh6, dxe4 geeft Zwart beter spel (Augustsson – Olafsson, 1956).

9. Pce2, e5 10. c3, Pe6 11. f4

De vraag is, wie er dan bet er staat. Bijv.: 11..., exf4 12. gxf4, d5 13. f5, d4 14. fxe6, dxe3 15. exf7+, Txf7 16. Dxe3, Df8! En Zwart staat zeer goed in ruil voor de pion.

Ook na 11..., exf4 12. Pxf4, Pxf4 13. Lxf4 (13. gxf4, Ph5) 13..., d5 staat Zwart goed.

9. Pge2, b5 10. 0-0, b4 11. Pd1

Hier staat het paard het best voor het vervolg: f2-f4-f5. Het paard dekt b2 en kan na c2-c3 later via f2 of e3 deelnemen aan de geplande aanval op de zwarte koning.

11...., La6 12. f4

Een mogelijkheid was hier ook direct spelen: 12. Lh6, Lxh6 13. Dxd6, Pd4 14. Dd2, e5 15. Pe3, Lc8 16. Kh2, Pxe2 17. Dxe2, maar heb ik toch verworpen.

12...., Dc7 13. g4, Pa5

Wit moet hier kiezen: Zich te weer stellen tegen de druk op de damevleugel of de aanval direct doorzetten? Over die beslissing heb ik lang nagedacht.

14. f5. Lb7 15. Pf4, g5 16. Pd5, Pxd5 17. exd5, h6 18. h4, gxh4 19. Lxh6, f6 20. Lf4, Kf7 21. a3, b3 22. c4, Th8 en ik zag niet hoe verder te komen.

De andere keuze was Zwart een beslissing te vragen met (zoals gespeeld):

14. a3?!, c4

Als verwacht. Maar deze stelling is buitengewoon ingewikkeld!

Wit heeft nu 3 mogelijkheden: 15. Tc1, 15. Pc1 en 15. axb4.

- a. 15. Tc1, Dd8! 16. d4, c3 17. bxc3, Pc4 18. Dd3, bxa3 19. Ta1, Da5 Tot zover bezien. Het kan verder met 20. Te1, Tfc8 21. g5, Pb2 22. Dd2, Pd7 23. Pc1, Pxd1 24. Txd1, Lc4 en Zwart staat beter;
- b. 15. Pc1, b3 16. Te1 Ook bezien, maar Zwart kan toch blijven

doordrukken, bijv.: 16...., h5 17. gxh5, bxc2 18. Dxc2, Pxd5 Tot zover bekeken, het kan verder met: 19. Tb1, d5! 29. exd5, Pxf4 21. Lxf4, Dxf4 en de witte koning mist veel verdedigers.

- c. 15. axb4. Dat kost weliswaar een kwaliteit, maar de compensatie is aantrekkelijk, namelijk een mooi looper paar, een pluspion, die ook nog eens vrij is. Zwart zal dan alles moeten doen om Wit te beteugelen.

Na lang wikken en wegen toch voor de laatste keuze gezwicht.

15. axb4, cxd3 16. Txa5, dxe2 17. Txa6, exf1D 18. Kxf1, Dc4+

Verwacht, maar misschien toch te overhaast.

19. Dd3, Tfc8 20. Txa7, Dxc2 21. Dxc2, Txc2 22. e5

Het looperpaar komt nu maximaal tot zijn recht.

22...., dxe5 23. fxe5, Td8!

Niet verwacht! Bij de berekening vanuit 14. axb4 had ik alleen rekening gehouden met 23...., Pe8 24. Txe7 en dan heeft Wit nog behoorlijke kansen.

24. Ke1

Hier was het dubben tussen die zet of Pc3. Ik denk dat ik hier toch de verkeerde beslissing heb genomen.

24...., Txd2

Beter lijkt eerst 24...., Pxd4.

25. exf6, Lxf6 26. b5, Ld4

Ik was veel meer benauwd voor 26...., Lh4+, maar ook de tekstzet lijkt voldoende.

27. Lxd4

Ook 27. b6 was mogelijk (27...., Lxd4 28. Pxe3, Txb2).

27. ..., Txd4 28. b6, Tb4 29. b7, Kg7

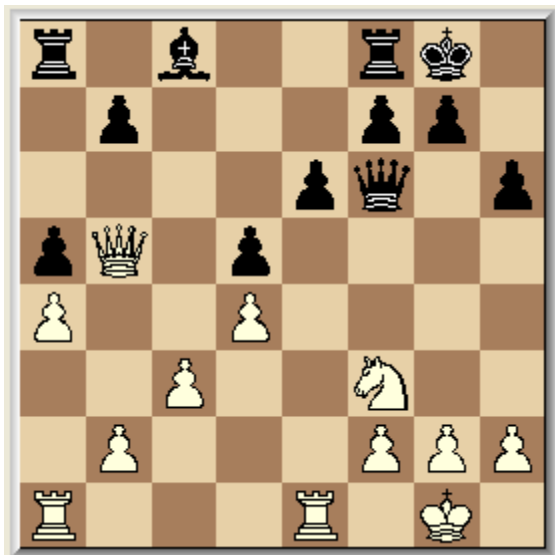
Wit kan hier opgeven, maar in dit stadium moet je hopen op een missertje van de tegenstander. Doorspelen dus maar, al was het tegen beter weten in.

30. b8D, Txb8 31. Txe7, Tg3 32. Pf2, Tg1+ 33. Ke2, Txb2+ 34. Kf3, Kf6 35. Te3, Tf1 36. Te2, Txe2 37. Kxe2, Ta1 38. Pe4+, Ke5 39. Pg5, Kf4 40. Pxf7, Th1

Nu dan maar opgeven.

Voor het eerst een achterstand: 1½-2½.

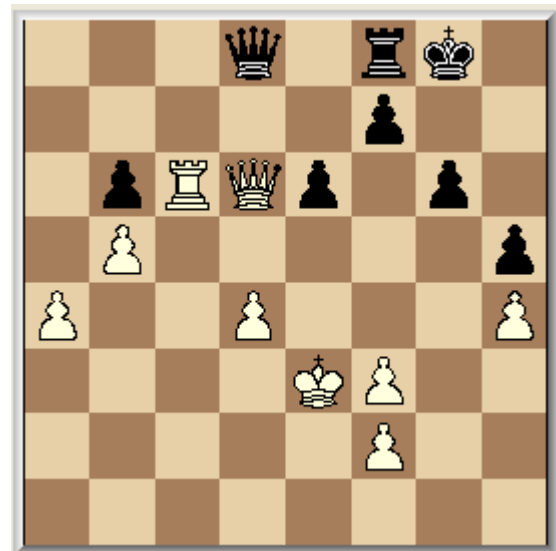
Frits Steenberghe kreeg ook een doorgewinterde speler tegenover zich. Die bediende zich in de opening van een systeem, dat in de praktijk minder vaak voorkomt. De Russen hebben het gecatalogiseerd, namen als Bagirov en Veresov hebben hun sporen nagelaten in het onderzoek ervan. Frits oordeelde dat de opening rustig verliep.... Hoe het ook zij, wat als een Damepionspel begon, werd een soort Rubinsteinvariant van het Frans! Na wat gestoeid te hebben op de ruilmarkt, werd het inderdaad rustig. Toch wist Van de Pavoordt wat later een pionnetje buit te maken.

Wit had gespeeld 19. De2-b5, Frits moet hier antwoorden 19..., Dd8, maar....

19..., De7 20. Dxd5

Daarna werd het trachten remise te bereiken. Het werd een echte "Fritspartij", de kat uit de boom kijken en wachten op het moment dat de tegenstander een gaatje laat. Na veel rondreizen van de zwarte dame en laveren, kwam dan de kans na de 47^e van Wit:

Wit had 47. Db4-d6 gespeeld.

47..., Dxb4

Niet het beste antwoord, maar wel het slimste!

48. Txb6, Dh1 49. Tc6, De1+ 50. Kf4, Dxf2 51. De5, Td8 52. Tc4, Dh2+ 53. Ke3, Dg1+ 54. Ke2. h4

De troefkaart!

55. De3

Hoe zou het zijn gelopen als Wit hier 55. Df6 zou hebben gedaan? Dan had het toch wel remise geworden (Dh2+).

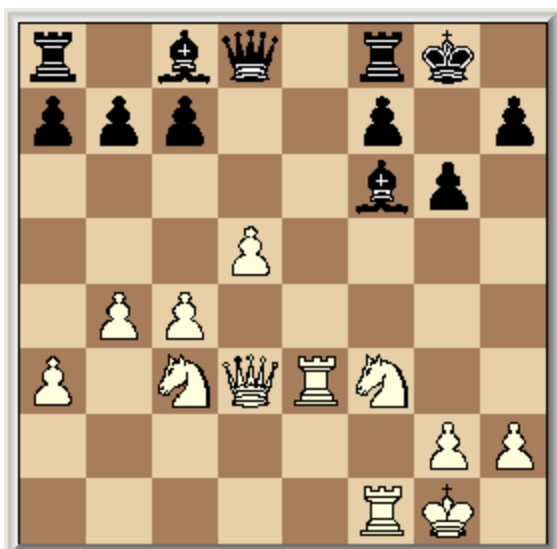
55..., Da1 56. Dd2

Wit had hier kennelijk last van een angstpsychose!

56..., h3 57. Ke3, Dg1+ 58. Df2, h2

En het wondertje was volbracht! Wit geeft op. We stonden weer gelijk (2½-2½).

Lang duurde dat niet. Gilles Donze voelde Ad Multem aan de tand met een gambiet. Het werd een Moderne verdediging van het Koningsgambiet, veel gebruikt overigens. Zwart doet afstand van de pion maar krijgt enkele open centrumlijnen en daarop is zijn spel gebaseerd. Het spel verliep voor Wit toch niet slecht, want na 17 zetten was de volgende stelling bereikt:

Zwart antwoordde met:

17...., a5 18. Pe4, Lg7 19. Td1

Hier begint de partij enigszins te kantelen naar Zwarts voordeel. Wellicht was 19. Tf1 beter of anders de ruil vermijden, die Zwart nu door gaat voeren (met 19. b5)

19...., axb4 20. axb4, Lf5

De zwarte loper op g7 gaat een rol spelen op de lange diagonaal. Overigens, misschien had Zwart hier sterker in 20...., f5.

21. Pd4, Lxe4 22. Txe4, Te8

22...., Dd6!

23. Pb5, Txe4 24. Dxe4, Dd7

24...., c6!

25. Df4, c6 26. Pd6, cxd5 27. cxd5, Ta1

28. Txa1, Lxa1 29. Pe4

Wit stond al minder en kiest zeker niet voor de beste zet.

29...., Dxd5

La1 controleert f6...

30. Pd2

Hierna laat de notatie ons in de steek. Een aantal zetten werden zowel door Wit als door Zwart gedaan en dan is een onderzoeker van de waarheid al snel het spoor bijster. Duidelijk was de uitslag: Zwart won.

Weer achter: 2½-3½, dus mocht er niets meer mis gaan!

Wat ook mis ging was het ontcijferen van het kortschrift van Jan de Korte, een soort steno dus en wel van af het moment dat de zenuwen door de keel gingen gieren. 14

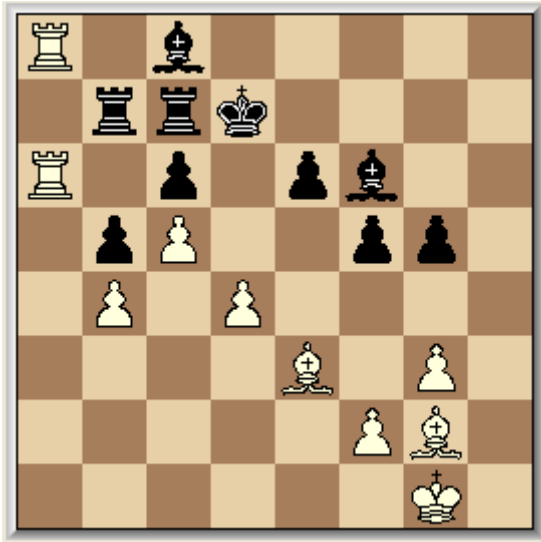
zetten zijn uw verslaggever duidelijk, maar de rest kon niet tot iets zinnigs worden herleid. Jan speelt intern bij Onesimus en daar schrijven ze in Olesimus, maar ook die leesopwekking zou geen soelaas hebben kunnen bieden om zijn steno leesbaar te maken. Wel had Jaap van Meerkerk een prachtig formulier ontworpen, waarop onze spelers hun opmerkingen over hun partij konden neerschrijven. Maar ook daar stuitte ik op Jan's kortschrift. Ongetwijfeld een prachtig verhaal, wat er stond te lezen, maar mijn bril was er ook geen steun bij.

Sommige strofen, die ik wel heb begrepen wil ik u niet onthouden:

“Aan het eind van het middenspel was ik wat onzorgvuldig en kreeg ik een storm over me heen”. Ook duidelijk is dat het tijdsverschil dat in zijn voordeel was ontstaan - de tegenstander had namelijk voor de eerste 7 zetten een vol uur bedenktijd verbruikt - Jan de kans heeft gegeven een offensief tegen de zwarte koning te ontketen. Een offensief dat in een torenoffer zijn bekroning vond en dat leidde tot mat op de onderste rij. Over dat kortschrift kunnen we dus wel nog lang napraten! En daarmee was de stand weer gelijk getrokken: 3½-3½ en was het wachten op de einduitslag.

Die beslissing viel bij Joop van 't Hoenderdaal, die een Catalaan verdedigde zonder d5xc4 in te lassen. Joop's loperpaar kreeg minder invloed op het spel dan de witte lopers, maar op veel voordeel kon Wit toch niet bogen. Wel moest hij precies spelen om niet verder achterop te geraken. Dat lukte hem niet helemaal en op een gegeven moment in het eindspel kon tegenstander Hans Lodeweges een pion winnen, maar hij liet dat na of hij overzag de mogelijkheid.

Dat moment was in deze stelling:

Wit had kunnen vervolgen met:

40. Lxc6+, Txc6 41. Txc6, Kxc6 42. Txc8+, Kd5 43. c6, Tf7 44. c7, Kc4 (44..., Kc6 45. d5+, Kb7 46. dxe6, Txc7 47. Tf8, Le7 48. Txf5, Kc6 49. Lc5, g4 50. Kg2, Ld6 51. f3, gxf3 52. Kxf3, Tb7 53. Tf7, Tb8 54. Lxd6, Kxd6 55. e7, Tc8 56. Ke3, Kd7 57. Tf8, Tc3+ 58. Kd2 1-0)
 45. Kg2, Kc3
 (45..., Kxb4 46. Ld2+, Kc4 47. La5, Lxd4 48. Te8, Txc7 49. Lxc7, b4 50. Txe6, b3 51. Te1, Lc3 52. Th1, Kd3 53. f4, b2 54. Le5, g4 55. Td1+, Kc2 56. Tg1, Lb4 57. Lxb2, Kxb2 58. Td1, Kc3 59. Td5, Le7 60. Txf5, Kc4 61. Tf7 1-0)
 46. f4, g4 47. Kf1, Lg7 48. d5!, exd5 49. Lb6, Kxb4 50. Td8, Txc7 51. Lxc7
 En ook zo zou Wit hebben gewonnen.

De praktijk liep anders. Wit nam niet op c6 en Zwart slaagde er in de stelling zodanig te verbeteren dat die pionwinst niet meer mogelijk was. Het hoe en waarom werd niet genoteerd. Remise was dus het eindresultaat en daarmee eindigde de ontmoeting met 4-4.

SHAH MATA 1 – ERASMUS 1

12 oktober 2010

Ruurd Ouwehand

Met veel hangen en wurgen heeft ons vlaggenschip een gelijkspel voor de poorten van de hel weggesleept. In de wetenschap dat wij twee van onze sterkste spelers, Andrzej Pietrow en Mari Hofman, moesten missen, togen wij naar het zoveelste speelhonk van Shah Mata op Zuid.

Al snel stonden werden we op achterstand gezet: uw verslaggever (Ruurd) had op bord 6 geen passend antwoord op het huisvlijt van zijn tegenstander (David Mesman gaf aan wekenlang op deze variant te hebben gestudeerd), kon nog net een aanval afweren maar toen het spel naar de andere vleugel werd verlegd, verloor hij een toren en moest al om 21.25 uur opgeven: 0-1.

Leo Verhoeven (bord 4) verwarde in de Siciliaanse opening twee zetten met elkaar en mocht al snel een kwaliteit inleveren. Toen daar nog pionnen bijkwamen gaf Leo de ongelijke strijd op: 0-2; een nederlaag tekent zich af.

Invaller Joop van 't Hoenderdaal (bord 8) had in John la Gordt Dillie een pittige tegenstander. Als vanouds zette Joop zijn partij solide op en wist de aanval op zijn koningsstelling goed te pareren. Remise was de logische uitslag: ½ - 2½.

Jan Seeleman (bord 2) kwam in een "soort Konings Indisch" overwegend uit de opening en bouwde dit uit naar een positioneel overwicht. Toen tegenstander Roel Warnik onder deze druk een fout maakte, was het punt snel binnen: 1½-2½; er gloorde weer wat hoop.

Olivier Vrolijk (bord 5) zette zijn tegenstander onder druk, maar wist geen opening in de solide stelling te forceren: 2-

3. Inmiddels waren de resterende partijen in vliegende tijdnood gekomen.

Op bord 3 speelde Evert van der Hooven een enerverende partij. Tegenstander John Onderlinden offerde om onduidelijke redenen de g-pion. Evert zette de koningsvleugel vast en nam het initiatief op de damevleugel. Zijn tegenstander probeerde met een foutief stukoffer een mataanval te forceren. Evert accepteerde het stuk en bleef actief spelen. De partij kantelde toen Evert door een blunder zijn stuk teruggaf. Nog bood het eindspel uitzicht op winst, maar Evert was dermate aangeslagen, dat hij door zijn vlag ging: 2-4; een nederlaag leek nu zeker.

Cander Flanders (bord 7) was de weg kwijt en arriveerde ruim ½ uur te laat. Gelukkig wist hij op het bord de weg wel te vinden en zette tegen Klaas de Ruijter een prachtige koningsaanval op. Klaas leek het net te kunnen “keepen” en probeerde op de c-lijn tegenspel te ontwikkelen. In vliegende tijdnood greep Klaas mis en incasseerde Cander het punt: 3-4.

Op bord 1 voerden Frank van Zutphen en Bram Steijn een geweldige strijd met wisselende kansen. Toen zwart (Steijn) een vrijpion op e3 kreeg, leek het pleit beslecht. Frank kwam echter met de schrik vrij en wist in vliegende (wederzijdse) tijdnood het eindspel te winnen: 4-4.

EERSTE ERASMUS RAPIDTOERNOOI

Arie de Jong

In het voorjaar opperden enkele bestuursleden van onze vereniging naast het Watertorentoernooi ook een Open Rapidtoernooi te organiseren. Ervaring hiermee ontbrak, maar een eerste keer is een eerste keer dus tevens een ervaringsfeit. Het viel in de overvolle agenda van regionale toernooien niet mee een datum voor ons toernooi te reserveren

en uiteindelijk bleek slechts 1 datum beschikbaar, die niet de belangen van andere verenigingen zou doorkruisen. Het werd dan ook zaterdag, 16 oktober, midden in de herfstvakantie.... Afgewacht moest dus worden hoeveel bezoekers juist die dag konden worden verwacht.

De ervaring met inschrijving opgedaan in het Watertorentoernooi werd in dit toernooi enigszins bevestigd, namelijk dat onder de eigen leden de animo nog moet groeien. !7 eigen leden (waaronder Jan Melis aan de bar) werden in dit rapid toernooi gecomplementeerd met 28 niet leden! Dat is dus de bezetting en die was al met al toch groter dan werd verwacht!

Door omstandigheden moest ik (redacteur) verstek laten gaan, maar Leo Verhoeven heeft mijn taak keurig overgenomen en gezorgd voor een verslag dat hieronder integraal wordt overgenomen:

- Mede ter gelegenheid van de verhuizing van SV Erasmus naar Laurens Arcadia werd op zaterdag 16 oktober het eerste Erasmus rapidtoernooi gespeeld.

De nieuwe zaal bleek hiervoor zeer geschikt. Het toernooi werd geleid door Cor van As, die hierbij werd gesteund door Jan Hoek van Dijke. De automatisering werkte vlekkeloos, zodat de nieuwe stand en de indeling voor de volgende ronde steeds snel beschikbaar was. Met dank aan Laurens Arcadia was de catering (soep en broodjes) prima in orde. Jan Melis stond de hele dag voor ons achter de bar. En Ab Scheel was zo vriendelijk om films en fotos's te maken, die hun plaats op het internet hebben gevonden.

Tot zover de verzorging van het toernooi, waarna het aan de 44 deelnemers was er verder iets moois van te maken. De onvermijdelijke fouten ten spijt is dat goed gelukt. Er is enthousiast gespeeld en de wedstrijdleider had geen enkel probleem.

Het toernooi werd overtuigend gewonnen door Mark Timmermans, die 6½ uit 7 scoorde.

Foto Ab Scheel

Een knappe tweede plaats was er voor Willem Broekman, met 6 uit 7. De derde prijs werd gedeeld door Mathilde Congiu en Ciprian Padurariu, die allebei 5½ uit 7 scoorden. Ik vond dit erg leuk. Zij spreken nog geen Nederlands en waren nog nooit in deze wijk van Rotterdam geweest. Best wel een paar extra drempels, lijkt me en de gedeelde derde prijs is extra gegund.

Bij de spelers met een rating tussen 1600 en 1850 was Ruurd Ouwehand net 4½ uit 7 de winnaar.

Foto Ab Scheel

De andere prijzen werden gedeeld door Gerard Kastelein, Frits Steenbergen en Paul Wilhelm, die elk 4 uit 7 haalden.

Foto Ab Scheel

Bij de spelers met een rating tot 1600 werden de prijzen gedeeld door Tom de Ruiter, Wim Lagendijk en Dominique Taapken, die ook 4 uit 7 scoorden. Van deze 3 werd Tom als eerste naar voren gevraagd, omdat hij verreweg het meest boven zijn rating heeft gepresteerd. -

(Tot zover Leo Verhoeven)

De complete uitslag:

	Rating	Punten
1. Mark Timmermans	2201	6½
2. Willem Broekman	2010	6
3. Mathilde Congiu	2200	5½
4. Ciprian Padurariu	2188	5½
5. Leo Verhoeven	1892	5
6. Tim Benning	2052	5
7. Cander Flanders	1898	5
8. Jan Seeleman	2062	4½
9. Adri Timmermans	1868	4½
10. Bob Hoos	1893	4½
11. Ruurd Ouwehand	1833	4½
12. Gerard Kastelein	1826	4
13. Tom de Ruiter	1463 !	4
14. Joop Hoenderdaal	1881	4

15. Mari Hofman	1947	4
16. Hans Nieuwenhuizen	1883	4
17. Symon Algera	1961	4
18. Frits Steenbergen	1803	4
19. Wim Lagendijk	1548	4
20. Dominique Taapken	1444	4
21. Paul Wilhelm	1800	4
22. Elise Juin	1607	3½
23. Jan Hoek van Dijke	1674	3½
24. Jan van Elburg	1725	3½
25. Dolf Rijkeboer	1765	3
26. Klaas de Ruijter	1786	3
27. Niels van Diejen	1325	3
28. René Weerts	1643	3
29. Joram Simons	1485	3
30. Herman Beerling	1712	3
31. Dirk Brijs	1664	3
32. Zhi Yang Fan	1284	3
33. Ger Schraa	1288	2½
34. Ab Scheel	1558	2½
35. Brian van Kanten	1623	2½
36. Rens Hesselmans	1414	2½
37. Bram de Knecht	1745	2
38. Jan Weitering	1569	2
39. Jan Parre	1418	2
40. Alik Tchavelachvili	1518	2
41. Joop Michel	1490	1½
42. Cor van As	1691	1½
43. Cees Troost	1717	1½
44. Bert-Jan Melchers	1492	½

Vetgedrukt: Erasmus-leden.

Oud-leden: Broekman en Algera.